

KOMMUNISTISK POLITIK

FOGH MÅ GÅ!

Nr. 20

10. årg.

2006

**28. oktober -
10. november**

Støttepris 12 kr.

TEMA: UNGEREN BLIR

- Fogh eller fakta s. 2 ● Klar politik mod medlemskab af EU s. 3 ●
- Fogh du har blod på hænderne! s. 4 ● Ungeren blir s. 7 ● Århusiansk spareprotest s. 10 ●
- Sindige og skrydere s. 11 ● Krigsmindesmærke for Irak krigen s. 12 ●
- Kun modstanden er legal s. 14 ● Solidaritet Palæstina s. 16 ● Kinesisk imperialisme s. 17 ●
- Fabrikken Danmark s. 18 ● Internationale kommunistiske bevægelse s. 19 ●
- Teori & Praksis s. 20 ● Debat s. 22 ● 30 timer contra stress s. 24

Fogh eller fakta

KOMMUNISTISK POLITIK

Den borgerlige regering opfinder ustandselig nye fiduser til at lade de fattige betale og de rige slippe billigere. Et af 'principperne' bag disse hedder 'at lade hunden fodre med sin egen hale'.

De fattige skal finansiere deres egne 'velfærdsydelser', mens de rige skal have skattelettelser. Efter dette princip vokser uligheden og de sociale kløfter år for år og pr. automatik i det så højt priste danske 'velfærdssamfund'.

Det andet princip, regeringen styrer efter, kaldes 'Fogh eller fakta'. Regeringen hævder konsekvent, at 'velfærd' vokser, og at alle, der dokumenterer noget andet, lyver.

Medmindre der står titusinder af vrede borgere på gaderne, opretholder den en fornærmet tavshed over for al kritik, mens den lader sine embedsmænd og sine tænketanke lave beregninger, som beviser, at verden står på hovedet.

Regeringens tredje princip er 'Antoinette-kagen'. Det er opkaldt efter den sidste solkonge-Ludvig (den 16.'s) så berømmelige kone Marie-Antoinette, der af sit gode hjerte fandt på løsningen 'Lad dem dog spise kager!', da hun erfarede, at Paris' fattige sultede, fordi de ikke havde råd til brød.

Det er simpelthen utaknemmelige skarn, der ikke vil æde regeringens Antoinette-kager. Hvis de som f.eks. BUPL fastholder, at flertallet af de danske institutionsbørn er blevet Fogh-ramt, når der er færre voksne til at passe flere børn. Der skulle ansættes 9000 pædagoger, hvis institutionerne skulle op på niveauet fra 1990. Det gælder også, når de studerende postulerer, at kvaliteten i uddannelserne forringes, når f.eks. regeringen i finansloven vil spare mindst 490 kr. pr. elev på bygningsmassen alene – for 43 milliarder forfaldne skolebygninger. 'Socialistiske ballademagere', alle til hobe.

Et eksempel på det af Storm Petersen udødeliggjorte hundehale-fodrings-princip er det årligt tilbagevendende satspuljeforlig – med flere penge til psykiatriske patienter, alkoholikeres børn og andre 'svage grupper'. Hjerterne banker lige så smukt hos forligspartierne som hos den uheldige Marie Antoinette, der ikke så længe efter kagefadæsen mistede evnen til selv at fortære dem. Forligspartierne er samtlige folketingspartier minus Enhedslisten. Den hale, som serveres for de 'svage grupper' er simpelthen skåret af landets

svageste gruppe: dem på overførselsindkomst. Kontanthjælpmottageres og pensionisters ydelser bliver nemlig ikke reguleret i takt med pris- og lønudviklingen, kun i takt med 'inflationen' 1. januar hvert år. De penge, der spares ved ikke at foretage en regulering, så pensionister og kontanthjælpmottagere følger med det øvrige samfund, sættes ind i satspuljen, hvorfra de så fordeles til hjemløse, prostituerede, stofmisbrugere og psykisk syge. I de sidste 10 år er overførselsindkomsterne sakket 17 pct. bagefter lønudviklingen.

En tilsvarende operation foretager regeringen med Landsbyggefonden. Regeringen vil tømme denne fond, der rummer opsparede midler fra lejerne i almennyttige boliger, for 3,1 milliarder til at opføre socialt nybyggeri for. Det sker efter at fonden tidligere er lænset for 8 milliarder siden 2002. 'Tyveri ved højlys dag', kalder sønderjyske borgmestre det. 8 borgmestre fra Vestegnen med 50.000 sociale boliger har i et åbent brev til regeringen og socialminister Eva Kjer-Hansen protesteret, fordi der ikke vil være penge til det oprindelige formål – at renovere og forbedre den ældre almene boligmasse. Resultatet vil være flere ghettoer og større ulighed. De 8 stjålne milliarder savnes hårdt.

Samme Eva Kjer-Hansen blev sidste år hårdt ramt af 'Fogh eller fakta'-princippet, da hun erklærede at den sociale og økonomiske ulighed i Danmark gerne måtte blive større, og Fogh tvang hende til at trække udtalelserne tilbage. Fogh holder sig konsekvent til at fornægte eller belyve fakta.

Tal fra Danmarks Statistisk viser, at uligheden i Danmark har sat nye rekorder og vokser med rekordfart. Ikke siden 1960'erne har uligheden mellem rig og fattig været så stor som nu.

Det er blevet langt hårdere at være fattig i Danmark; de fattige er blevet fattigere. Nedslidningen i Danmark rammer ikke kun institutioner og bygninger. Den rammer først og fremmest menneskene. Det må ikke siges, at Fogh-regeringen skider på de fattigste og øger uligheden. Bliver det sagt, skal det benægtes. Men det er, hvad regeringen gør.

I 30erne i forrige århundrede var det 'Stauning eller kaos'. I dag er det 'Fogh eller fakta'!

Redaktionen 24. oktober 2006

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 03.11.06

Klar politik mod medlemskab af EU

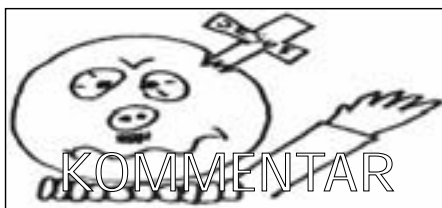
Tænkepausen i EU er snart så lang, at det ligner en vittighed. Det er over halvdandet år siden at befolkningerne i Frankrig og Holland sendte Unionsforfatningen til tælling, og siden er unionstilhængerne blevet meget forsigtige med at fortælle, hvad de tænker over. Først gang i 2008 er der udsigt til en nylancering. Udviklingen kan dog pludselig gå hurtigt, så vær beredt!

Behandlingen af Bolkestein-direktivet ('tjenestedirektivet') har været sendt i udvalg efter at det røg ind i folkelig modstand. Nu er det klar til vedtagelse uden at indholdet er blevet ændret. Dette direktiv spiller en central rolle i Lissabon-strategien 2010 om mere union og mere liberalisme – den, der taler for at stramme grebet over for pensioner, arbejdsløshedsunderstøttelsen og offentlig service i det hele taget.

De mange embedsmænd i den europæiske forvaltning er igen blevet taget med fingrene i klejnekassen. EU's

administrationsudgifter beløb sig i 2005 til 6.191 millioner euro; det samlede regnskab var på 104,8 milliarder euro. I en pressemeddelelse udtaler EU revisionsretten, at den heller ikke i 2005 er i stand til at afgive en revisionserklæring uden forbehold for de udgiftsområder, der tegner sig for størsteparten af EU-udgifterne -landbrug, strukturforanstaltninger, interne politikker og foranstaltninger udadtil.

Rusland dækker i øjeblikket 25 procent af energibehovet i EU, og EU-landene har i adskillige år forsøgt at få Rusland til at underskrive det såkaldte energicharter. EU arbejder på, at investorer fra EU-landene får adgang til det russiske energimarked, herunder

retten til at kunne bruge de russiske rørledninger, når olien og gassen skal fragtes fra Rusland til Europa. På det uformelle topmøde i Finland med præsident Putin, blev en fælles energipolitik, eller rettere Tyskland og Frankrigs forsyningssikkerhed med russisk naturgas drøftet. En række tidligere og nuværende toppolitikere er dybt involveret i det konsortium, der står for planlægningen af en søslange fra Rusland gennem Østersøen til Tyskland.

Folkebevægelsen mod EU holder sit 35. ordinære landsmøde i weekenden den 28.-29. oktober 2006 på Tranbjerg Skole ved Århus.

- Ønsket om et andet og bedre alternativ til EUs retning og EU-grundloven, skal synliggøres i den forlængede tænkepause. Det bliver et varmt emne på landsmødet, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

Der er brug for en klar politik mod medlemskab af EU.

Ungdomshus og "Faderhus"

Det er en hårdkogt skandale, at den indtil da ukendte kristne sekt 'Faderhuset' i 2001 kunne købe Ungdomshuset – det gamle veltjente Folkets Hus for arbejderne på Nørrebro, efter at det i flere årtier havde tjent som en rugekasse for ny musik, nye ideer og ny kultur. "Faderhuset" var og er i bund og grund en fremmed på Nørrebro, uden den fjerneste folkelige opbakning.

Borgerrepræsentationens beslutning om at sælge og privatisere huset var total forkert, også selvom det indgik i salget, at samme slags aktiviteter som hidtil skulle fortsætte.

Ingen ved, hvorfra midlerne til Faderhusets overtagelse af Ungerens kom – og hvem der har financeret hele den langvarige retslige proces omkring huset. Sektens leder Ruth Evensen har drevet flere forretninger med 'kristen bemanding', som er gået ned og hjem. Alligevel optræder hun som mangemillionær. Hun er helt øjensynlig stråmand.

Faderhuset er en pro-zionistisk

amerikansk-inspireret fundamentalistisk sekt, der tidligere har haft nære forbindelser med den sorte 'vækelsesprædikant' og reaktionære provokatør Moses Hansen. Den har i en periode drevet politisk 'missionsvirksomhed' i Ukraine.

Den drev også den berygtede 'kristne friskole' Samuelsskolen, der blev lukket af undervisningsministeriet i juni 2006, fordi dens undervisning ikke fulgte lovkravene. Den brugte det amerikanske fundamentalistiske ACE-program (Accelerated Christian Education), hvor Darwin er bandlyst, og børnene i 'biologitimerne' lærer, at Jorden blev skabt år 4143 før vor tidsregning.

I første omgang forhindrede et kolossalt pres fra Dansk Folkeparti – heriblandt fra uddannelsesordføreren Martin Henriksen, den angiveligt Hitler-glade Louise Frevert og den kulsorte pastor Krarup – at skolen blev lukket – men efter tre års undersøgelser måtte ministeriet skride ind over for galskaben.

Nu har "Faderhuset" det netop købt et nedlagt hotel med 33 værelser i Bandholm på Lolland for 8,6 mio. kr, i nærheden af Knuthenborg Safaripark. Pastor (selvudnævnt) Carl Anker Mortensen fra sekten skal være hoteldirektør.

Den store religiøse satsning er missionsvirksomhed for unge på Nørrebro. Eller konfrontationsvirksomhed, baseret på rå politimagt. Det er et kapitalfinansieret korstog, støttet af de samme, som støtter Moses Hansen og hans provokationer – nemlig den sorte fundamentalisme i regeringens støtteparti. Den sølle sekt omfatter trods sine økonomiske midler mindre end hundrede medlemmer.

Ungdomshuset benyttes af tusinder af københavnske unge – og støttes af mange, mange flere.

Det er på høje tid, at fadæsen bringe si orden – og de reaktionære ballademagere fra 'faderhuset' sættes på porten!

-lv

Fogh! Du har blod på hænderne fra 655.000 dræbte irakere!

655.000 døde irakere som følge af Bushs, Blairs og Foghs ulovlige krig. 655.000 – indtil videre.

Da aktivisten Lars Grenaa kastede maling på Anders Fogh i folketinget 18. marts 2003 råbte han:

‘Du har blod på hænderne’, ‘Anders Fogh har blod på hænderne!’ og ‘Hundredtusindvis af civile irakere vil dø!’ Den røde maling var symbolsk – og Lars Grenaa's ord er på uhyggeligste vis blevet bekræftet af begebenhederne.

Den videnskabeligt funderede undersøgelse, som nu er blevet offentliggjort i det internationalt anerkendte medicinske tidsskrift *The Lancet* viser, at antallet af døde irakere – døde civile – er langt, langt højere end hidtil troet, og mere end 20 gange højere end den amerikanske præsidents påstand om ca. 30.000 døde i krigen.

Undersøgelsen påviser, at ‘overdødeligheden’ er eksploderet med krigen og besættelsen. Én ud af 40 irakere er blevet dræbt. Langt over en halv million mennesker. Halvdelen af Storkøbenhavn.

601.000 er døde direkte som følge af vold, 54.000 af følger af krigen som sygdomme og ødelæggelsen af den irakiske infrastruktur.

Tallet 655.000 er middeltallet mellem et minimum på 392.636 døde og et ‘maksimum’ på 942.636, ifølge forskerne. Det er 13 gange større end det tal, som offentliggøres af gruppen Iraq Body Count. Det er på 46.500, men baseret på en helt uvidenskabelig fremgangsmåde, nemlig en bekræftelse af dødsfald i medier fra mindst to kilder.

En tidligere undersøgelse, offentliggjort af *The Lancet* i oktober 2004, talte om mere end 100.000 irakiske civile døde, og den blev affejet af krigskoalitionen fra Bush til Fogh. Den seneste undersøgelse bygger på endnu mere solide data.

Også denne undersøgelse er øjeblik-

keligt blevet afvist af George Bush som ‘utroværdig’. Det siger manden, der har løjet uahæmmet om alt vigtigt vedrørende Irak – fra ikke-eksisterende masseødelæggelsesvåben til påståede Al Qaeda-forbindelser, om ‘fremgange for demokrati’ osv. – og hvis løgne systematisk er blevet gentaget af Fogh og de øvrige danske underkloner.

Denne bande krigsforbrydere bliver også ved med at hævde, at det irakiske folk støtter koalitionen, krigen og besættelsen. Men selv amerikanske undersøgelser viser, at det ikke er tilfældet. Et overvældende flertal af irakere ønsker de fremmede tropper ud af landet med det samme, og to ud af tre støtter den væbnede modstand mod Bushs, Blairs og Foghs invasionsstyrker.

Bushs, Blairs og Foghs ‘krig mod terror’ – baseret på løgne – har altså indtil videre kostet 655.000 irakere livet. Antallet af sårede og lemlæstede er ikke gjort op. Dertil kommer et ikke opgjort eller undersøgt antal dræbte afghanere fra krigen mod og besættelsen af Afghanistan siden 2001, som

ifølge de bombastiske tal på dræbte ‘talibaner’, der blæses ud i medierne, må andrage hundredtusinder.

Antallet af amerikanske dræbte og sårede samt døde, sårede og skade fra koalitionsstyrkerne er ikke gjort præcist op. Hvor mange af de udsendte danske soldater er f.eks. blevet sårede? Og hvor mange af har fået psykiske lidelser påført? Sådanne tal holdes skjult.

Den engelske hærchef general Richard Dannatt har i en helt usædvanlig erklæring for en højtstående officer i krigstid direkte imødegået Tony Blair og forlangt de britiske soldater ‘snart’ trukket ud af Irak. Han erklærer, at de britiske og udenlandske troppers tilstedeværelse er det helt store problem.

- Vi bør sørge for at komme ud – snart. Vores tilstedeværelse gør problemerne værre, siger generalen.

På trods af den barbariske vold mod det irakiske folk kan det ikke skjules, at Bush, Blair og Fogh er ved at tabe krigen i Irak.

Den britiske regering og dens danske lillebror afviser enhver tale om tilbage-

trækning også fra deres egne militærchefer med påstande om, at tropperne er i Irak på opfordring fra den irakiske regering og med mandat fra FN. De glemmer bare at sige, at de illegalt selv har indsat denne 'irakiske' lakajregering, og at 'FN-mandatet' er en del af en politisk studehandel mellem USA og europæiske magter på irakernes bekostning – og at selve invasionen og krigen var og er i strid med FN's charter og international ret.

Faktisk refererer en dansk politikerdelegation den danske krigsminister Søren Gade for at have aflagt en hemmelig troskabsed til USA.

Ifølge Jesse Kelso, chefen for det nordeuropæiske kontor i USA's forsvarsministerium i Pentagon, har Søren Gade under en 'fortrolig samtale' med sin amerikanske modpart Donald Rumsfeld i oktober 2005 lænet sig ind over bordet og set Rumsfeld dybt i øjnene, mens han erklærede:

- De danske soldater bliver i Irak lige så længe som de amerikanske.

'Fortrolige samtaler' og 'hemmelige aftaler' er ikke noget nyt i forholdet mellem Fogh-regeringen og Bush-administrationen. Det er normal praksis at bilde den danske offentlighed ét ind, men aftale noget andet med amerikanerne. Op til Irak-krigen 'svor' både stats- og udenrigsministeren, at Danmark ville følge en FN-beslutning, men de havde alligevel lovet Bush at gå med i en ulovlig krig uden. Den ulovlige danske krigsdeltagelse i Irak fastlægges af folketinget med jævn mellemrum. For nærværende gælder et mandat om at blive i Irak til juni 2007.

Ifølge en højtstående amerikansk embedsmand har Gade altså lovet amerikanerne at stå last og brast uanset hvad. Gade benægter selvfølgelig. Den danske politikerdelegation, der modtog informationen, bestod af Søren Pind (V), Ellen Thrane Nørby (V), Lotte Bundsgaard (S), Karen Klint (S), Pia Kjærsgaard (DF) og Frank Aaen (Enh) ...

Skeletterne hober sig op i skabene, men vil alle komme frem.

Bush, Blair og Fogh og hans medskyldige vil til syvende og sidst blive stillet til regnskab for deres forbrydelser. De vil aldrig kunne vaske sig fri af de dødes blod.

Irak og Afghanistan: Besættelses- magter i krise

Modstandsbevægelsernes fremgang og øgede folkelige opslutning i Irak og Afghanistan sætter begge steder besættelsesmagterne i en akut krise.

I Irak erkender USA nu, at det, der skulle have været en vigtigt timet offensiv i Bagdad forud for det amerikanske midtvejsvalg, blev en fiasko. I stedet blev det en udstilling af, at det er modstandsbevægelsen, som har teten og nyder massiv folkelig opbakning, understøttet af nylige offentliggjorte opinionsundersøgelser. Det efterlader Bush og hans "irakisering" i en endnu større krise og rådvildhed, som får ham til at indkalde sine generaler til krise-konsultation.

Samtidig er "koalitionen af de villige" skrumpet ind til at blive stadig færre. Senest har Slovakiet besluttet at trække sine tropper ud, mens den danske regering fastholder sin rolle som amerikansk miniklon.

I Afghanistan gør den øgede modstand livet hedt for besættelsetropperne, især i Helmand-provinsen. Lige nu tigger Canada, der er det NATO-land, som har flest soldater i Helmand-provinsen i Afghanistan, andre NATO-lande om hjælp med yderligere tropper på grund af den øgede modstandsaktivitet.

Holland, der i sin tid efter pres gik med til at sende 1.550 mand af sted, har nu forøget antallet med 200, mens

Irakiske børn på Jerusalems dag 20/10

Norge har sagt nej til at sende yderligere soldater pga. af den skærpede situation.

Danmark har 300 soldater i området og har deltaget i, hvad den danske hærledelse har betegnet som 'de hårdeste kampe, danske soldater har været med i siden 1864'. De udmattede danske soldater måtte fortrække til anden lokalitet – og nu overvejes kun at udsende elitestyrker til området.

Kendetegnende er, at det for besættelsesmagterne i stadig større grad er blevet et spørgsmål om at forsvare deres egen sikkerhed og baser i afgrænsede områder som den grønne zone i Bagdad, mens det at begive sig ud i landet med patruljer reduceres kraftigt pga. modstandsbevægelsen med dens propelgranater og vejsidebomber, som vækker rædsel og demoralisering blandt besættelssoldaterne.

Slovakiet trækker sine tropper

Slovakiets regering har besluttet at trække alle slovakiske soldater hjem fra Irak i februar 2007. Dermed slutter Slovakiet sig til adskillige andre europæiske lande, der har trukket soldater hjem fra Irak efter et regeringsskift.

Slovakiet var en stærk tilhænger af den amerikansk ledede besættelse af Irak under den tidligere centrumhøjre-regering under ledelse af Mikulas Dzurinda. Men han tabte valget i juni, og

den ny regering under ledelse af premierminister Robert Fico har længe været modstander af Slovakiets tilstedeværelse i Irak. Fico lovede i sin valgkampagne de slovakiske vælgere, at han ville trække soldaterne hjem fra Irak. Det var populært, og hans parti Smer vandt en jordskredssejr. Slovakiet har 110 soldater i Irak og har indtil nu lidt tre tab under besættelsen.

Åbent brev til Villy Søvndal:

Straffrihed for de danske ansvarlige for 665.000 døde irakere?

Kære Villy Søvndal, formand for SF

Jeg har netop i din pressemeddelelse "SF og Enhedslisten kræver Irak-styrker hjem" den 13. oktober læst, at SF og Enhedslisten snarest og set i lyset af den rystende Irak-rapport i The Lancet med 655.000 døde irakere som følge af krigen mod Irak og den britiske hærchef general Richard Dannatts ønske om en snarlig tilbagetrækning af de britiske besættelsesstyrker vil fremsætte beslutningsforslag i Folketinget om en øjeblikkelig tilbagetrækning af de danske besættelsestropper i Irak. For det dybt martrede irakiske folks skyld håber jeg af hele mit hjerte, at der vil være et flertal for det. Desværre nærer jeg stor tvivl, når det gælder krigsmagterne i den danske regering og dens kulsorte, udanske støtteparti.

Men den egentlige grund til, at jeg henvender mig til netop dig, den i den danske offentlighed mest kendte modstander af krigen mod Irak, er, at jeg ønsker at vide, hvordan SF, der jo hele tiden har været modstander af krigen, stiller sig, når det danske ansvar for den og de ufattelige krigsforbrydelser, herunder anvendelse af kemiske våben, tortur, voldtægt og masse mord, i Irak skal placeres.

Du skriver i din pressemeddelelse om Danmarks deltagelse i krigen og besættelsen.

"Det er en historisk forbrydelse, som Danmark er en del af, og regeringen har sammen med Dansk Folkeparti det politiske og moralske medansvar for tragedien."

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk

Jeg og mange andre danske modstandere af krigen mod Irak er helt enige. Men når man begår en forbrydelse, så fortjener man også en straf. Mine spørgsmål, som jeg tror, at mange andre i anti-krigsbevægelsen her i landet også har stillet sig, er derfor følgende:

Hvilke konsekvenser mener SF, at krigen mod Irak, der angiveligt har kostet langt over en halv million irakere livet, bør få for den danske regering og de politikere i Folketinget, der stemte for dansk deltagelse i den FN-stridige, uprovokerede angrebskrig mod Irak?

Støtter SF den retssag, som Grundlovs-komiteen af 2003 – støttet af Johan Kirkmand, hvis søn blev dræbt i Irak – har indledt mod statsminister Anders Fogh Rasmussen for brud på Grundloven, da han og hans regering sendte Danmark i krig mod Irak?

Vil SF arbejde for, at der på internationalt plan nedsættes et krigsforbrydertribunal vedrørende krigen mod Irak a la Nürnberg-domstolen efter 2. verdenskrig, der skal retsforfølge George W. Bush, Tony Blair, Anders Fogh Rasmussen og andre regeringsledere og ansvarlige for den uprovokerede angrebskrig mod Irak, en handling, som Nürnberg-domstolen i sin tid karakteriserede som "den største internationale forbrydelse"?

Vil SF støtte en eventuel udlevering af formodede danske krigsforbrydere, herunder statsminister Anders Fogh Rasmussen, til en sådan domstol?

Lad mig slutte med at sige, at jeg mener, at krigens ofre, irakerne, har krav på retfærdighed. Denne opfyldes på ingen måde ved blot undskyldninger eller beklagelser fra de masse mordere, for det kan vi sagtens kalde dem med over en halv million irakiske liv på samvittigheden, som fyldte deres egne befolkninger med løgn, brød FN's Charter med deres uprovokerede overfald på Irak og forårsagede en gigantisk katastrofe for det irakiske folk.

Det er op til krigsmodstanderne og alle ærlige mennesker med retfærdigheds-sans at sikre, at denne grusomme historie om Irak ikke betaler sig og derfor gentager sig. De ansvarlige for den forbryderiske krig mod Irak må straffes, og irakerne skal have erstatning, såvel økonomisk, politisk som moralsk, for alle deres ufattelige tab og lidelser, som ikke mindst den danske regering har påført dem som en del af den amerikansk ledede besættelsesmagt.

Jeg håber, at du ligesom mig mener, at forbrydere er forbrydere, også selvom de er politikere og regeringsledere, også selvom de hedder Rasmussen og Møller til efternavn, og at det skal have konsekvenser at bryde international lov og udsætte et helt land og folk for de kolossale forbrydelser, som vi har set i Irak. Ellers kan vi godt glemme en anden og bedre verden for de kommende generationer. Barbariet, løggen og uretfærdigheden vil have vundet. Vi må ikke lade det ske.

Med venlig hilsen

Carsten Kofoed,

Frit Irak Blog og aktiv i antikrigsbevægelsen i Danmark siden oktober 2002.

København, 14. oktober 2006

Retten kan rende os – vi blir

Af Ungdomshuset

Fogedretten har i dag meddelt, at Ungdomshuset skal være forladt senest den 14. december i år.

Det har brugerne ikke tænkt sig at gøre.

- Retten kan rende os. Vi blir i Ungdomshuset, og Ungdomshuset vil fortsætte som kulturhus til gavn for Københavns unge. Vi har skabt et åndehul i et samfund, der ellers sætter penge og system over alt andet, siger Anja, der er en af de unge brugeres talspersoner.

I slutningen af oktober afholder Ungdomshuset 24 års fødselsdag. Det vil igen trække venner af Ungdomshuset til fra både ind- og udland.

- Vi vil fejre fødselsdagen. Samtidig vil vi diskutere, hvilke skridt vi skal tage for at sikre, at Ungdomshuset også

fejrer 25 års fødselsdag, forklarer Anja.

Nu er den krig rykket nærmere, som menigheden Faderhuset siden 2001 har presset på for at få i gang. I dag påstår Faderhuset, at de aldrig havde forestillet sig den situation, de står i nu. De købte bare et hus, siger de.

- Menighedens leder har tidligere forklaret i Tv-avisen, at hun købte huset, fordi gud fortalte hende, at hun skulle. Hun vil frelse os fra et eller andet, men hun har kun bragt problemer. Vi kan ikke forstå, hvilken interesse medlemmerne af Faderhuset har i denne konflikt. Vi undrer os over, at de ikke siger fra over for den ledelse, der vil have opmærksomhed uanset konsekvenserne for alle andre.

Hvad vi ønsker os

Ungdomshuset har snart fødselsdag. Vi ønsker os:

Plexiglas – min. 5 mm
Et svejseapparat – 8-10 mm
Svejsehjelm
Saneringsplader
Lægter i alle størrelser – 2/4 og 4/4
Armeringsjern og metalgitter
Karmskruer
Powertools
Store og små skruer (torx)
Ekspansionsbolte
Høsenet
Bits og bor – træ, metal, mur
Store hængsler og låse/slåer
Skære/slibeplader til vinkelsliber – metal
En vifte til værkstedet

Vi har en girokonto med nummeret 6-006-7104 i tilfælde af, at man ikke selv gider at handle.

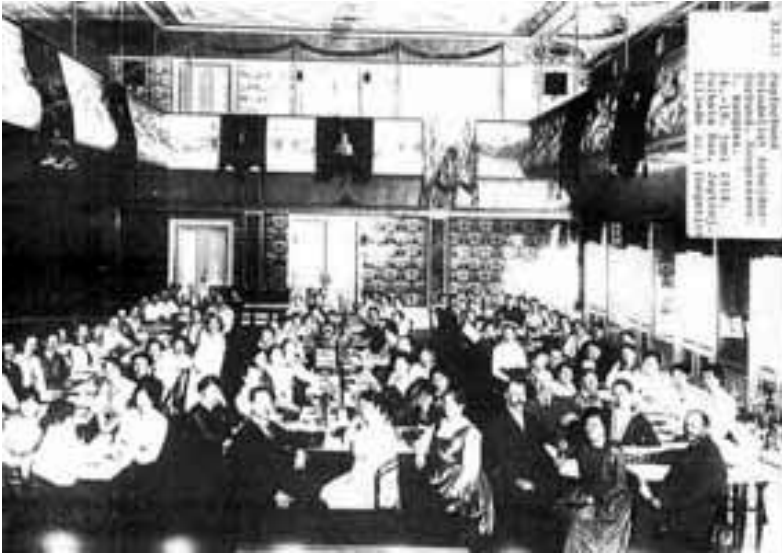
Vi håber at se alle til vores fødselsdag sidst på måneden. Programmet står på side 9 i dette blad.

“Faderhuset” er en formærket sekt, som søger konfrontation med de unge og hele Nørrebro - hemmeligt støttet af især Dansk Folkeparti ... men Ungeren blir

Huset på Jagtvej

Mere end 100 års oprør

Festsal - mødesal for arbejderbevægelsen. Folkets Hus, Jagtvej

Ungdomshuset startede sit liv som Folkets Hus for lidt over 100 år siden. Dengang levede der et fattigt og udbytter proletariat, arbejdsforholdene var forfærdelige, og med en 50 timers arbejdsuge var fritiden kun lige lang nok til at samle kræfter til næste dags arbejde. Under disse forhold søgte arbejderne sammen og dannede kamporganisationer, hvis mål det var at forbedre arbejderens kår. Da disse arbejderorganisationer ikke var velsete og udsat for overgreb og repressalier fra arbejdets købere og staten, måtte arbejderne bygge deres egne paladser, hvor de kunne fejre deres sejre og nederlag.

På Jagtvejen ude bag Assistens Kirkegård byggede arbejderne det fjerde i rækken. 12. november 1897 stod byggeriet færdigt.

I festtalen hed det blandt andet:

“Lad dette ny arbejderhjem blive vidne til fortsat fremgang, lad det blive en trøstens bolig i modgangens dage, et sted hvor der findes lys og fred, når nød og arbejdsløshed lægger sine mørke skygger over arbejderhjemmene.”

To år efter indledte arbejdskøberne en offensiv, der lockoutede over 50 % af de organiserede arbejdere. Hungerkrigen, som konflikten blev kaldt, varede i tre måneder, og resultatet var en udformning af det arbejdsretlige system, som stort set har været gældende lige siden. Fejringen af lockoutens ophør fandt sted i Folkets Hus. I de før-

ste 25 år af Folkets Hus' historie voksede arbejderbevægelsen stolt og sejrrigt. Løn- og arbejdsforhold nærmede sig noget rimeligt, kvinderne opnåede på papiret ligheder, og understøttelsen af arbejdsløse blev en statslig forpligtelse.

Folkets Hus var en af arbejderbevægelsens vigtigste samlingssteder, og ikke så få møder og demonstrationer udgik derfra. I 1918 udgik halvdelen af den store arbejdsløshedsdemonstration, der stormede Børsen, fra Folkets Hus. I 1924 havde Folkets Hus erhvervet naboejendommen for der at opføre et biografteater. Denne handling satte dog økonomien over styr i en rum tid, og først i 1943 kunne der igen fremvises et overskud på budgettet. Samme år florerede der spontane strejker i hele landet. Ledelsen i LO, der opfordrede folk til at samarbejde med de nye magthavere, var blevet underkendt. Den 28. august indførtes undtagelsestilstand, forsamlingsforbud osv. Efter folkestrejken i 1944 besatte værnemagten Folkets Hus i tre dage, og flere gange blev huset ramt af vådeskud under gadekampene i kvarteret. Fra 23. april til 1. september 1945 var tyske flygtninge indkvarteret i huset.

I 50'erne var det stadig hovedsageligt arbejderbevægelsens afdelinger, foreninger og forbund, der lejede sig ind i huset, men der foregik også meget andet. F.eks. afvikling af boksestævner, og hver jul holdt alskens foreninger

deres afdansningsbal, hvor nabolagets største juletræ var at finde i salen. Efterhånden var der fuld beskæftigelse, fagforeningerne sad godt i stolene, når der forhandlede overenskomst, og flere forbund fik eget hus, ligesom arbejdere fik eget hus og bil og i øvrigt kunne helige sig sine egne personlige mål.

I 1963 var Folkets Hus ved at nå pensionsalderen og det blev forsøgt solgt, men det godt brugte hus lod sig ikke sælge. Gode kræfter forsøgte at redde huset igennem en restaurering – i øvrigt den sidste gennemgribende restaurering, huset har gennemgået – men lige meget hjalp det. Brugsen købte grunden for at anlægge et supermarked der. I midten af 70'erne blev arbejdsløshed igen en risiko, man skulle tage højde for. Det var der imidlertid ingen, der gjorde, hvorefter den bed sig fast og siden blev omtalt som en naturkatastrofe på linje med boligmangel og kriminalitet. Staten, som havde overtaget ekstraudgifterne i tilfælde af øget arbejdsløshed fra fagforeningerne, indførte bistandshjælpen og overlod finansieringen til kommunerne, som ved hjælp af kommunale arbejdsopgaver af kortere varighed fik sendt ledige tilbage til statens a-kasse, hvis de da ikke sendte dem på statens førtidspension. Det havde man meget sjov ud af i de år.

I 1978, da Brugsen ikke måtte rive Folkets Hus ned i kraft af stedets historiske rolle som dynamo i lokalområdet, solgte de det til folkemusikensemblet Tingluti. Tingluti gjorde sig blandt andet i at undervise i folkemusik, og om søndagen blev salen udlejet til bankospil. Men midt i en juleferie røg oliefyret, og et vandrør sprængte og forrettede mere skade, end økonomien kunne bære. Tingluti måtte sælge, denne gang til Københavns kommune for 700.000 kr. Samtidig var byherren i København, som blandt meget andet havde stor forkærlighed for østtysk arkitektur og effektivitet, godt i gang med sit mesterværk: at lue ud i de mørke arbejderkvarterer på f.eks. Nørrebro.

De lokale beboere havde i 1973-1980

Arbejdernes forsamlingshus
i generationer

på en byggetomt fundet egnet plads til at opføre en legeplads med de forhåndenværende materialer, men det indgik ikke i byherrens trettenårs-plan, og politiet blev igen brugt til at stoppe borgerne i at samle sig i gaderne. Det skulle dog snart vise sig, at borgernes trang til at udvikle deres talenter ikke var sådan at kue. Arbejdsløsheden, specielt blandt de unge, var efterhånden blevet så høj, at det for mange unge overhovedet ikke så ud til, at de ville komme i arbejde, og så holdt de helt op med at søge det for i stedet at søge hinanden.

Den 15. oktober 1981 samledes en gruppe unge sig i Folkets hus på Jagtvej 69 for at diskutere, hvordan man skaffede sig et Ungdomshus. Ingen drømte om, at netop dette hus skulle blive til Ungdomshuset, men efter to års kamp besluttede byherren storladent og med stor visdom, at Folkets Hus nu skulle tilfalde, hvad der havde udviklet sig til en BZ-brigade. Huset blev omdøbt til UNGDOMSHUSET.

De næste 10 år gik så med at huse møder og starte demonstrationer, bespisning af folket og udbredelsen af en solidarisk kultur. Senere fandt magthaverne på tvangsaktivering som en kur mod arbejdsløsheden, omtrent samtidig med, at de ryddede de sidste BZ'atte huse i Danmark. Byherrene mente fejlagtigt, at nu, da BZ-brigaden var besejret, så måtte Ungdomshuset også være dødt, og besluttede at lukke og ombringe huset først i 1996 og nu igen i '99. Ungdomshuset lever dog stadig, og det er ikke vores hensigt, at det skal stoppe dermed.

Artikel fra *Ungern Avis*
– Udgivet dec. 1999

Ungdomshuset vælter byen

24 års fødselsdagsfest 25.- 29. oktober

Fødselsdag i Ungdomshuset: 24 år med fuld fart frem og i stiv modvind, men vi er her stadig.

I morgen (onsdag den 25. oktober) starter Ungdomshuset på Jagtvej 69 sin 24 års fødselsdag og med alt den opmærksomhed og interesse der er for vores gamle hus, så er der ingen grund til ikke at gøre det med maner.

Mens den kommercielle mølle MTV holder fest for alle de "pæne" mennesker - selvfølgelig finansieret af Københavns kommune, så holder vi i Ungdomshuset 5 dages punk, rock, old school hiphop, kjole og hvidt og hvad der ellers hører til fest.

Det koster lidt for vi har ikke opført os pænt nok til at få lommepege fra Ritt ligesom MTV, men til gengæld så skal man hverken castes eller vinde billetterne hos et hold morgenværter på speed for at gå til fest hos os.

Vi har sammensat et program så der gerne skulle være noget for alle og vi håber, at så stor en del af dem der holder af Ungdomshuset som muligt, kan finde en aften hvor de har tid til at

komme forbi og sige tillykke til vores allesammens Ungdomshus.

Fredag holder vi PUNKROCK ATTACK så det rykker.

Lørdag er det den ikke-MTVficerede anti-blingbling hiphop som er i fokus - også kendt som ægte hiphop. Hovednavnet er den legendariske freestyle rap konge CRAIG G fra New York. Han repræsenterer 80'ernes vigtigste hiphop kollektiv Juice Crew og har et internationalt omdømme som en af rapens største showmænd. Desuden spiller dette års vinder af MCs Fight Night Fantomet med sin gruppe Kartellet, den album aktuelle duo Paulo & Cars10 og to af de førende grupper indenfor politisk bevidst dansk hiphop.

Søndag slapper vi alle af. Vi slapper af fordi vi fortjener det, og fordi vi går en lang lang vinter i møde. En vinter som vil ende med et forår til for os på Jagtvej 69. I år fejrer vi vores 24 års fødselsdag og vi glæder os allerede til at planlægge det brag af en fest som vi skal holde på vores 25 års fødselsdag.

Programmet er som følger:

Fredag den 27.

PUNKROCK-ATTACK FREDAG

President fetch
Politiet A/S
Hærværk
No hope for the kids
The hangover boys

Dørene åbner kl. 21.00. Entre 40 kr.

Lørdag den 28.

BIG PARTY ALL NIGHT SUPER FUN

Craig G (US – legendarisk freestyler)
CARS 10 + Paulo
Organiseret riminalitet
Sort stue
DJ Sweet Metz
LadyBox aka Sista Lei & Rita Blue
Swingking
Kruzh'Em
Antifascist CultureClub fyrer op i kældereren

Dørene åbner kl. 21.00. Entre: 21.00

Søndag den 29.

SLAP AF SØNDAG

The West side crew proudly presents:
Søndags hangover brunch – vegansk fråder med sort kaffe ad libitum
Om aftenen
Don't mind the name (3 sangerinder, guitar, banjo og bas, folk ...}
Jauch Jauz (Bulgarskinspireret balkan}

Dørene åbner kl. 21:00. Entre 40 kr.

Og bare fordi fødselsdagen er overstået, så kan vi jo godt feste videre ikke?

Torsdag den 2. november

Ungdomshuset og Antifascist Cultureclub præsenterer:

BLUE FOUNDATION (DK/UK/JP)
DECORATE.DECORATE. (DK)
BICHI (DK)
PG JESPER (we love music)
FIREHOUSE soundsystem
Fadølsbar og drinks i salen

Dørene åbner kl. 20:00. Entre: 50 kr

209.417 til rådighed

Landsorganisationen af Arbejdsløse (LA) skriver i oktobernummeret af LA-bladet:

På beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksens egen hjemmeside www.jobnet.dk ligger der 209.417 (to hundrede og ni tusinde fire hundrede og sytten) CV'er pr. 10.10.2006. Det er CV'er fra personer, som står til rådighed for job, hvis arbejdsgiverne kan levere sådan nogle.

Vi opfordrer ministeren til at tænke over, hvorfor regeringen har brugt hundrede af millioner af skattekrone på at etablere og vedligeholde www.jobnet.dk tilsyneladende til ingen verdens nytte. Ministeren nægter fortsat at drøfte problemet i offentligheden og med LA.

Avisbud til 25000 pr. mnd?

LA har også undersøgt Hjort Frederiksens påstand om, at 'De ledige bare kan tage sig et job som avisbud til 25.000 om måneden'. Beskæftigelsesministeriet kunne ikke oplyse LA om, hvor man kunne finde avisbud til 25.000 om måneden. AF-Storkøbenhavn kendte heller ikke til dem, men vi skulle prøve i AF-Herlev. Disse havde nogle job som avisbude – om natten, til ca. 120 kr. i timen som akkordarbejde!

Der er kun en mulig konklusion, skriver LA-bladet: *Claus Hjort Frederiksen er fuld af løgn.*

Ørestad: Luksus blokeret

Det polske firma Nova Bau nægter at tegne overenskomst med de københavnske byggefagforeninger. Fra i tirsdags er sympatikonflikten mod byggepladsen på Ørestad Boulevard effektiv. Fagforeningerne har forsøgt at få aftalt overenskomst for de ca. 25 polske arbejdere på byggeriet, men forgæves. Ifølge Nova Bau er arbejderne omfattet af overenskomster – de er angiveligt medlemmer af den kristelige fagforening. Firmaet vil ikke dokumentere deres løn. Ifølge 3F hævder arbejderne selv, at deres løn går helt ned til 12 kr. i timen.

Glemmer I, så husker vi

Af pædagogmedhjælpernes aktionsgruppe i samarbejde med andre aktionsgrupper i Århus

Mød op til en fælles oplevelse og gør opmærksom på, at vi ikke har glemt de besparelser Byrådet har vedtaget!!!

Til hvert byrådsmøde arrangerer pædagogmedhjælpernes aktionsgruppe i samarbejde med andre aktionsgrupper en event, vi kalder "Glemmer i, så husker vi!".

Vi opfordre ALLE, der er ramte af eller utilfredse med Århus kommunes spareforlig, til at møde op og protestere sammen med os. Aktionen går i alt sin enkelthed ud på, at vi synger Liva Weels "Glemmer du..." et par gange på Rådhuspladsen kl. 16:00. Kom i god

tid. Ideen er, at vi kommer hver gang, der er byrådsmøde. Indtil jul er datoerne for byrådsmøderne som følger:

Onsdag den 11. oktober
Onsdag den 25. oktober
Onsdag den 8. november
Onsdag den 22. november
Onsdag den 6. december
Torsdag den 7. december
Onsdag den 20. december

Aktionen hedder "Glemmer I, så husker vi!", fordi vi ikke må glemme byrådets vedtagelse af spareforliget torsdag d. 5/10.

Vi skal blive ved med at huske Fogh på, at han før valget lovede, at velfærden ikke ville blive forringet.

Vi må ikke glemme den styrke og det sammenhold visammen, på tværs af

Stress, kommuner og OK 2007

Af Per H. Christiansen

Skønt virksomhederne tjener penge som aldrig før, kræver DI op til overenskomstforhandlingerne, at natarbejdstillæg afskaffes og arbejdstiden øges med to timer om ugen. Dette til trods for, at 1.400 mennesker dør af stress hvert år, mens antallet af unge, der bliver permanent uarbejdsdygtige pga. invaliderende stress, stiger voldsomt. Hver dag er 35.000 sygemeldt som følge af stress. Hver femte dansker er ramt af arbejdsrelateret stress.

Folkesygdomme som nedslidning og stress er i dag et af de største problemer på arbejdsmarkedet, både det offentlige og private, og forringelserne af den kommunale service gør kun ondt værre.

Da de privatansattes børn og forældre på plejehjem også rammes af nedskæringerne, må man håbe, at oprøret breder sig til den private sektor, så regeringen ikke lades i tvivl om, at nok er mere end nok, samt at kommuneaftalen bør omgøres.

Vil vi skabe et ordentligt samfund, bør den offentlige økonomi have lov at vokse i samme tempo som den private. Det ville allerede i år betyde otte mia. mere til kommunerne under ét, og for Århus ville det betyde et løft på 436

millioner her og nu.

Regeringens påstand om, at risikoen for økonomisk overophedning øges, hvis der bruges flere penge på velfærd, er i øvrigt absurd, da overophedning som bekendt forårsages af arbejdskraftmangel og kraftige lønstigninger.

Jeg mener: Det er jo ikke pædagoger, erhvervslivet efterspørger, ligesom pædagogerne heller ikke står til markant lønfremgang, men tværtimod har gennemregulerede overenskomster. Danmark går ikke rabundus, fordi nogle pædagoger og lærere arbejder i stedet for at gå på dagpenge. De kan jo ikke gå ind og bygge velværebadeværelser i den private sektor.

De liberale partier mener, at velstand hovedsageligt skabes i den private sektor, mens den offentlige sektor er en omkostningstung byrde på linje med de ældre osv. At velstanden realiseres i den private sektor, betyder naturligvis ikke, at den primært skabes i denne sektor. Det burde være indlysende for enhver, at raske, veluddannede og harmoniske mennesker, der ikke konstant presses ud over grænsen for deres formåen, og som ikke hele tiden må nøjes med "discount-

faggrupper, brugere og forældre, har opbygget og oplevet deseneste uger.

Derfor skal vi mødes og vise vor enighed.

Beskeden til politikkerne er klar - **Dette er ikke slut!**

velfærd", er en forudsætning for velstand og produktivitet osv.

Men det hverken kan eller vil regeringen forstå. Derfor er dens langsigtede mål at forrykke styrke- og størrelsesforholdet mellem den private og offentlige sektor. Derfor er flere samtalekøkkener, firhjulstrækkere og fladskærme m.v. for den et tegn på, hvor godt det går, mens ordentlig ældrepleje og anstændige forhold i daginstitutionerne øjensynligt er en luksus, vi ikke har råd til. Mens kommunerne foretager drastiske nedskæringer på børne- og ældreområdet for at gennemføre kommunal-/udligningsreformen og overholde de stramme aftaler med KL, mens uligheden og fattigdommen vokser og flere og flere sættes på gaden, mens hjemmehjælpere, kabinepersonale og butiksansatte m.fl. knokler og nedslides, hygger aktieejere og direktører sig med enorme friværdier, gyldne håndtryk og dyre galoppeste etc.

Hvad med at sikre de lavtlønnede (offentligt ansatte) en ordentlig løn i stedet for at belønne de kommunale topfolk, der i forvejen tager sig godt betalt, og som er dygtigst til at implementere nedskæringerne, dvs. svinge pisken over deres lokalbefolkninger?

Forkortet af KP

Sindige og skrydere

Det var fyraften. Kæresten var på aftenarbejde, så der var lagt i kakkelovnen til en glad fodboldaften. Danmark-Liechtenstein i EM-kvalifikationspuljen. En sejr var et *must!*

Der var med andre ord dømt fodbold foran tv-skærmen. De sidste tre-fire årtiers stigende privatisering har imidlertid fjernet fodboldkampene på de almindelige licensbetalte kanaler. En uforskammet censur, som rammer titusinder – heriblandt mig.

Jeg valgte resolut at opsøge et af de to værtshuse, vi har inden for 500 meters afstand. Valget faldt på *Amagerstuen*, der er længst væk, hvorfor jeg altid har valgt det andet. Naboer og genboere har imidlertid ofte anbefalet *stuen*, så den skulle jo prøves. Det var et 22 tomers tv, der lige akkurat kunne beskues af fire gutter ved baren samt fem ditto ved det overforstående bord. De sidstnævnte accepterede min høflige anmodning om en bordende plads, der dels krævede, at jeg bemægtigede mig en stol fra de øvrige borde, og dels, at jeg måtte betragte fodbold i en siddestilling, som enhver skulptør var dumpet på at fremvise på det første semester for kunststuderende.

Det bekymrede mig ikke. Jeg havde bemægtiget mig en plads "på lægterne" og så frem til god fodbold med et succesrigt resultat, som i kombination med et godt selskab skulle udgøre den cocktail, der ville give den fornødne beruselse på en sådan aften.

Ti minutter efter, at dommeren havde fløjet kampen i gang, var jeg klar over, at jeg var havnet i et slæng jyske håndværkere med deres tilsvarende ufaglærte håndlangere omkring sig. Det var der jo ikke noget forgjort i, så jeg brugte forskellige dødboldssituationer til at grunde over, hvordan tingene hang sammen med deres tilstedeværelse i det *amagerkanske* aftenliv.

Min tankerække blev hyppigt afbrudt af en meget dominerende jyde, der tilsyneladende ikke blot havde ret til at sværte sine håndlangere, men også sine ligeværdige svende til.

1. halvleg var overstået med et tilfredsstillende 2-0 resultat, så det skulle benyttes til et veltrængt tidspunkt til at "hælde vandet fra kartoflerne". Netop der befandt jeg mig i en situation, hvor man som mand står skulder ved skulder med en anden – delvis fremmed – ved pissoiret. Det er kun mænd, der kender den uløste fornemmelse af, hvordan den unaturlige tavshed kan afløses af en naturlig kommentar, der afleder den andens genertid eller blik hen over kummen. Den fremmede var desværre Kong Gulerod af Vendsyssel med dertilhørende sydlige amter – eller regioner som det hedder nu om dage.

Jeg måtte alligevel forsøge at bryde såvel isen som min nysgerrighed:

- Hvordan hænger det sammen, at en flok jyder gloriøst spiller på et værtshus på Amager?

- Det er de dovne sjællandske håndværkere skyld i!

Jeg grundede lidt på den:

- Det er vel ikke dovne arbejdere, der har slået jer herover?

- Jeres fuck'n fagforeninger og arbejdssky elementer kan sgu lære noget af hovedlandet.

Jeg var blevet lidt klogere på jydernes brug af "udepenge" og manglende fagforeningsmedlemskab.

2. halvleg gik som første. Danmark scorede to mål yderligere, og min nu bekendte "broder" var lige skrydende. Med en lidt blandet oplevelse følte jeg trang til at bekende kulør til selskabet:

- Jeg har den opfattelse, at københavnere ofte er opblæste, mens jyder er meget sindige mennesker, men der er vel ingen regler uden undtagelser. I må have mig undskyldt, men jeg synes jeres arbejdskammerat er en skryder.

Der var to muligheder på udsagnet: Blå øjne eller agreement:

- Det har du sgu ret i, bifaldt selskabet.

Det tog mig ti minutter at forlade *Amagerstuen*. Det var den længste periode under det værtshusbesøg, hvor *Skryderen* ikke mælede en stavelse.

Reno

Krigsmindesmærke for Irak krigen

Af Gorm Spaabæk

Gorm Spaabæk (f. 1954)

Kunstnerisk baggrund/Uddannelse: Det Kongelige danske Kunstakademis Billedkunstskoler 1979-85, Cand. Phil i kunstformidling fra Kunst akademiets Kunstpædagogiske skole 1987.

Kunstnerisk udtryk: Arbejder i en lang række medier, såsom maleri, tegning, installation, deltager i passionsdagene med træsnit i monumentale formater

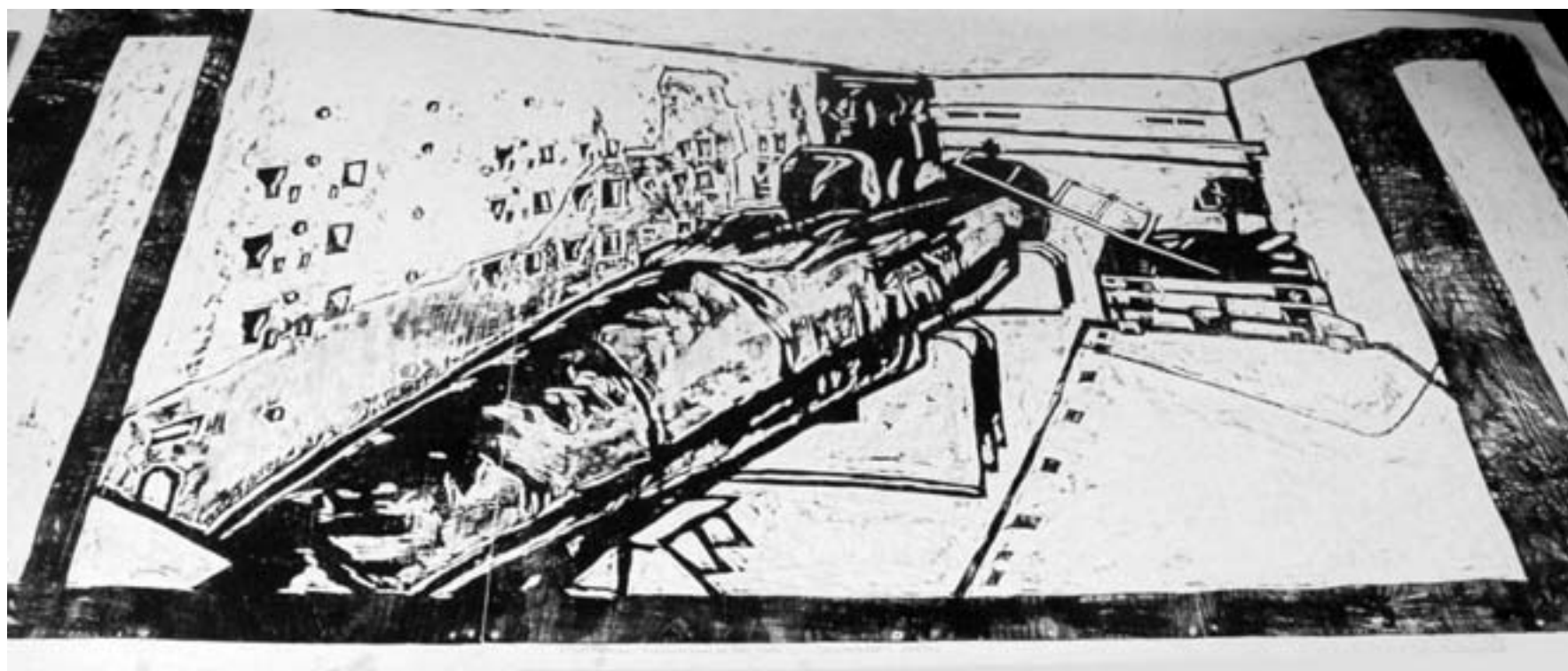
Udstillingssteder: Vendsyssels kunstmuseum, Hjørring 1979, 1993, 1999, 2001 og 2005

Skovgaardsmuseet, Viborg 2003, Kunstnernes hus Tallinn, Estland 2001, Gæst på Sammenslutningen Zebra i Den Frie udstillings bygning 1993 og 2002, Gæst på Vrå udstillingen i Vrå 2004 og 2006

Gorm Spaabæk ser træsnit som den ældste form for masse kommunikation. Et medie der med bogtrykkerkunsten ændrede verden. Og man så dengang, ligesom i dag, en helt ny hastighed indenfor kommunikation.

Gorm Spaabæk 2004, 196 x 386 cm

Projektbeskrivelse af et tænkt krigsmindesmærke for Irak krigen.....
2 træsnit af Gorm Spaabæk ... Udarbejdet i foråret og sommer 2004

Mange af det tyvende århundredes mest betydningsfulde kunstværker eksisterer kun som projektbeskrivelse. Som eksempler kan nævnes Asger Jorns bogværk om den Nordiske folkekunst, Tatlins tårn og Jørn Utzons forslag til kunstmuseet i Silkeborg. Derfor er det ene virkemiddel jeg arbejder med **projektbeskrivelsen**.

Et andet medie er **træsnit**. Træsnit er den ældste form for massekommunikation og træsnit er i århundreder brugt som et kommunikerende medie til f.eks. plakater og flyveblade. Da man udviklede denne form, for 5-6 hundrede år siden skabte træsnit en helt ny måde at kommunikere på. Det var sin tids hurtigste og mest effektive medie, et medie der skabte udvikling og helt nye måder at tænke på.

Derfor har jeg undersøgt, om man kan anvende dette klassiske og meget gennemarbejdede medie, i forhold til vore dages kommunikerende samfund, og har i den sammenhæng eksperimenteret med **størrelsen** som virkemiddel.

Desuden er **Monumentet- krigsmindesmærket** er en kunstnerisk disciplin med en lang og traditionsrig historie. Et stort billedkunstnerisk område som jeg aldrig har beskæftiget mig med før. Derfor så jeg det som en opgave at ide udvikle et krigsmindesmærke til krigen i Irak. De to træsnit er skitserede billeder, af et sådant projekt.

Jeg forestiller mig en afstøbning i fuld størrelse af undervandsbåden Sælen. Overfladen af denne 47, 2 meter lange og 4, 7 meter brede skulptur beklædes med glaserede hvide svenske kakler, som dem man i sin tid brugte som beklædning af Sidney operaen.

Monumentets **placering** er en afgørende del af værket. Tanken er at det store mindesmærke skal placeres i et hul i jorden på landejendommen Holmegaarden i landsbyen Ginnerup mellem Randers og Viborg. Den gård hvor Anders Fogh Rasmussen er født.

Hvis monumentet ikke kan placeres her, kan undervandsbåden istedet placeres i et hul i jorden på gården Hviddinglund i Hvidding ved Viborg, hvor statsministeren har levet i sin barndom. Altså det sted, hvor man må antage, at statsministeren har dannet grundstrukturen, for den måde han ser verden på.

At placere et krigsmindesmærke på den måde, i en jordgrav, forholder sig til det monument for Vietnamkrigens faldne, som man kan se i USA's hovedstad Washington. Et værk der også er tænkt i et hul i Jorden.

Det er kun modstand der er legal

Af Hana Albayaty, Abdul Ilah Albayaty, Ian Douglas

5. oktober 2006

Den USA-ledede besættelse af Irak er en død sag, politisk, militært, moralsk og økonomisk.

Den nationale folkelige modstand i Irak er den eneste legale og lovlige repræsentant for det irakiske folk og Republikken Irak.

Kun den nationale folkelige modstand kan og har myndighed til at fastlægge en vej til fred og stabilitet i Irak.

I 2005 fastslog Samvittighedsjuryn under Verdenstribunalet om Irak klart den ulovlige og umoralske karakter af den USA-ledede invasion, besættelse og ødelæggelse af Irak som stat og nation.

Legaliteten er på Iraks side

Mens listen over ulovligheder i Irak iværksat af USA vokser ud over alle grænser, forsikrer international lov os om følgende:

Ifølge international lov er det udtrykkeligt forbudt den USA-ledede besættelse af Irak at indstifte forandringer med det formål permanent at ændre de grundlæggende strukturer i den irakiske stat, herunder dens juridiske, økonomiske og politiske institutioner og sociale orden (1). Endvidere, med udgangspunkt i at invasionen af Irak i 2003 var entydigt ulovlig ifølge international lov, er ikke blot den USA-designede irakiske grundlov og nationalforsamling ulovlig, men også enhver lov, traktat, aftale og kontrakt underskrevet i Irak siden den ulovlige invasion og den efterfølgende besættelse, er ulovlig. Alle stater er forpligtede ifølge international lov til ikke at anerkende konsekvenserne af andre staters ulovlige handlinger som lovlige (2).

Ifølge international lov er det forbudt den USA-ledede besættelse at indgå nogen økonomisk langtidskontrakt som ikke er blevet godkendt af en suveræn irakisk regering der repræsenterer det suveræne irakiske folk (3). Eftersom der per definition ikke kan eksistere en sådan regering under besættelse, er alle forsøg på at binde den irakiske olies fremtid til udenlandske multinationale selskaber – særlig gennem ugunstige "Vare-delings-aftaler" (VDAer) – ulovlige og ugyldige.

Ifølge international lov er det utvetydigt forbudt den USA-ledede besættelse at tilstræbe eller tillade opdeling af Irak i tre eller flere forbundsenheder. Ethvert sådant resultat ville være et alvorligt brud på de krigslove der styrer militær besættelse. Det er desuden ulovligt at den USA-ledede besættelse iværksætter og støtter etnisk og sekterskridt for at virkeliggøre politiske mål der er i modsætning til det irakiske folks interesser (4).

Idet den USA-ledede besættelses politiske mål er slået fejl, har besættelsesmyndighederne ingen ret til at forsøge at undertrykke irakerne med magt. At gennemføre straffeoperationer som vilkårligt rammer civile borgere i hele byer – f. eks. de planer der i øjeblikket iværksættes for at pacificere Bagdad for fjerde gang – er illegalt og uacceptabelt ifølge international lov (5). Den USA-ledede besættelse og de feudale marionetter den har indsat, gør sig skyldige i kollektiv afstraffelse og forbrydelser mod menneskeheden, idet den anvender forbudte våben og krænker krigens love ved ikke at anerkende modstandsbevægelsens krigere som krigere (6).

Den kampagne af mord, tortur, voldtægter og terror der foregår vendt mod Sunnibefolkningen i Irak, heri medregnet de operationer de USA-finansierede dødspatroljer udfører, udgør folkedrab ifølge Folkedrabskonventionen af 1951 (7). At de USA-ledede besættelsesstyrker ikke, som de er forpligtede til, gennemfører at beskytte retten til liv og sikre tryghed for alle irakiske borgere – uanset konfessionelt tilhørsforhold eller en hvilken som helst anden opde-

Irakisk far med dræbt barn

ling – er en krigsforbrydelse og en forbrydelse mod menneskeheden (8).

Det er kun den nationale folkelige modstand der er legal i Irak. Dens legalitet og lovlighed er beskrevet i talrige instrumenter under international lov, iberegnet grundlæggende og overordnede dokumenter som f.eks. FN's Charter (9). Den bør anerkendes som en kæmpende hær og som fortsættelsen af den irakiske stat.

Det er kun modstand der er legal

Det er kun den nationale folkelige modstand i Irak – bevæbnet, politisk og civil – der har magt til, både som en objektiv kendsgerning og ifølge international lov, at fastlægge en vej til fred og stabilitet i Irak. Ingen anden spiller, og slet ikke naragtige marionetpolitikere indsat af USA og bosat i en "Grøn Zone" med en 10 kilometers diameter, kan udtale sig på det irakiske folks vegne eller repræsentere Republikken Irak.

Det fulde ansvar for de ulykker der har ramt det irakiske folk, er hos USA, dens mislykkede "politiske proces" og mislykkede sikkerhedsforholdsregler. Ingen eskalering kan bringe en løsning. Besættelsen må slutte og slutte nu.

Abdul Ilah Albayaty

B Russell s Tribunal Advisory Committee

Hana Albayaty

B Russell s Tribunal Executive Committee

Ian Douglas

B Russell s Tribunal Advisory Committee

Legal modstand

(1) Artikel 43 og 55 i Haag-reglerne IV om love og sædvaner under landkrig, 1907, og artikel 54 og 64 af Den fjerde Geneve-Konvention angående beskyttelse af civile i krigstid, 1949.

(2) Artikel 41 (2) af De forenede Nationers internationale lovkommissions Udkast til artikler om statsansvar, der afspejler reglerne for sædvanlig international lov (og er godkendt i FNs Generalforsamlings resolution 56/83 af 28. januar 2002, "Staters ansvar for internationalt forkerte handlinger"), forbyder stater af drage fordele af deres egne ulovlige handlinger: "Ingen stat må anerkende en situation som lovlig, der er skabt ved et alvorligt brud [på en forpligtelse opstået under en overordnet norm under almindelig international lov]"; sektion III (e), FNs Generalforsamlings resolution 36/103 af 14. december 1962, "Erklæring om utilladeligheden af intervention og indblanding i staters indre anliggender".

(3) FNs Generalforsamlings resolution 1803 (XVII) af 14. december 1962, "Permanent suverænitet over råstoffer".

(4) FNs Generalforsamlings resolution 1514 (XV) af 14. december 1960, "Erklæring om tilståelse af uafhængighed til koloniserede lande og folk".

(5) Artikel 50 i Haag-reglerne IV, 1907, og artikel 33 af Den fjerde Geneve-Konvention, 1949: "Kollektive afstraffelser og ligeledes alle foranstaltninger til intimidering eller terrorisme er forbudt; artikel 51, Den første tillægsprotokol til Geneve-Konventionerne, 1977.

(6) Artikel 3 i Haag-reglerne IV, 1907: "De krigsførende parters væbnede styrker kan bestå af krigere og ikke-krigere. I tilfælde af tilfangetagelse hos fjenden, har begge ret til at blive behandlet som krigsfanger."

(7) Artikel 2 og 3 af Konvention om forebyggelse og straf af forbrydelsen folke-drab, 1951.

(8) Princip nr. 6 af Internationale lovprincipper anerkendt i Charteret fra Nürnbergdomstolen og i Domstolens domsafsigelse, overtaget af FNs internationale Lov-kommission, 1951.

Irakiske sunnier med foto af den tilfangetagne præsident Saddam Hussein forlanger ham løsladt for at genskabe Iraks enhed.

(9) Retten til selvbestemmelse, national uafhængighed, territorial integritet, national enhed og suverænitet uden ydre indblanding er blevet bekræftet talrige gange af et antal FN-forsamlinger, herunder FNs Sikkerhedsråd, FNs Generalforsamling, FNs Menneskerettighedskommission, Den internationale Lov-kommission og Den internationale Domstol. Princippet om selvbestemmelse medfører at hvor der er blevet brugt voldelige midler til at undertrykke denne rettighed, er det tilladt at anvende vold for at modsætte sig dette og opnå selvbestemmelse.

Menneskerettighedskommissionen har rutinemæssigt genbekræftet lovligheden af at kæmpe mod besættelse med alle til rådighed stående midler, væbnet kamp inkluderet (CHR resolution nr. 3 XXXV, 21. februar 1979 og CHR resolution nr. 1989/19, 6. marts 1989). Der står udtrykkeligt i FNs Generalforsamlings resolution 37/43, vedtaget 3. december 1982: "Hermed genbekræftes lovligheden af befolkningers kamp for uafhængighed, territorial integritet, national enhed og befrielse fra kolonimæssig og udenlandsk herredømme og fremmed besættelse med alle til rådighed stående midler, herunder væbnet kamp." (Se også FNs Generalforsamlings resolutioner nr. 1514, 3070, 3103, 3246, 3328, 3382, 3421, 3481, 31/91, 32/42 og 32/154.)

Artikel 1(4) af den Første tillægsprotokol til Geneve-Konventionerne, 1977, anser kamp for selvbestemmelse som til-

fælde af international væbnet konflikt. Geneve-Konventionen om terrorisme fastslår: "Som gentagne gange erkendt af FNs Generalforsamling har befolkninger der kæmper mod kolonimæssig undertrykkelse og fremmed besættelse og mod racistiske regimer under udøvelse af deres ret til selvbestemmelse, ret til at bruge vold for at opnå deres mål inden for rammerne af international humanitær lov. Denne form for lovlig brug af vold må ikke sammenblandes med handlinger af international terrorisme."

Under udøvelse af deres ret til selvbestemmelse har befolkninger under kolonimæssig og fremmed undertrykkelse ret "til at kæmpe ... og til at søge og modtage støtte ifølge principperne i Charteret", og i overensstemmelse med Erklæringen om principper for international lov angående venskabelige forbindelser og samarbejde mellem stater. Det er med disse vendinger at artikel 7 af Definition af Agression (Generalforsamlings resolution 3314 (XXIX) af 14. december 1974) anerkender lovligheden af befolkningernes kamp under kolonimæssig eller fremmed undertrykkelse. Erklæringen om principper for international lov angående venskabelige forbindelser og samarbejde mellem stater (Generalforsamlings resolution 2625 (XXV)) anfører princippet om at "Stater skal i deres internationale relationer afholde sig fra at true med eller anvende vold mod en hvilken som helst stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed, eller på nogen anden måde handle i modstrid med de Forenede Nationers hensigter."

FNs anerkendelse af lovligheden af befolkningernes kamp under kolonimæssig og fremmed undertrykkelse eller besættelse er i overensstemmelse med det almene forbud mod brug af vold indeholdt i FNs Charter, først og fremmest fordi en stat der med vold undertvinger et folk til kolonimæssig eller fremmed herredømme, begår en ulovlig handling som defineret i international lov, og det undertrykte folk er berettiget til i udøvelsen af dets grundlæggende ret til selvforsvar at kæmpe for at forsvare sig og opnå dets ret til selvbestemmelse.

*Oversættelse Minna Skafte Jensen
for Boykot Israel*

IV Nationale og Internationale Uge imod Apartheidmuren

Solidaritetsuge med Palæstina

9. - 16. november 2006

Af stopthewall.org

Mens ghettomurene lukker sig omkring vores folk, fortsætter det palæstinensiske folks stemme og arabisk modstand med at give ekko indenfor og udenfor disse bantustans. Ligesom i de tidligere år siden bulldozerne startede med at udsætte vores land for murbyggeriet vil det palæstinensiske samfund kæmpe imod røveri af land og fordrivelse i form af masseprotester.

Under husenes murbrokker, på markerne, som stadig bærer frugt bag murene, indenfor de belejrede landsbyer og den gamle by i Jerusalem, er den palæstinensiske eksistens blevet forvandlet til handling med daglig modstand.

Apartheid-muren er blevet hjørnestenen for det zionistiske projekt med at gennemføre "konvergensplanen" og "disengagementsplanen" for at kontrollere hele Palæstina. Muren skulle krone 59 års erobring af vores land og fordrivelse af vores folk med 4 fra hinanden adskilte bantustans på Vestbredden og Gaza, der er afhængige af international hjælp. Dette er zionistregimets plan om et Israel med endelige grænser, der skal gå fra floden til havet. Flygtningene tæller ikke i denne dagsorden.

Og dog har apartheidmuren ikke bragt besættelsen et skridt nærmere besættelsesmagtens ultimative mål: at kue det palæstinensiske folk og udslette vores historie, identitet og kamp fra verdenskortet. Muren er i stedet et enormt monument over den zionistiske racisme, et kolonialistisk bygningsværk, som burer palæstinensere inde i et desperat forsøg på at fordrive os væk fra vores land.

Krigsbrutaliteten mod Gaza er besættelsesmagtens fejlslagne forsøg på at gøre indespærringen af Gazas befolkning og dens næsten 1 millioner flygtninge til model for Vestbredden - og med en ny "fredsproces", som skal gennemføres på vore folks bekostning. Massakrerne og den totale ødelæggelse af Libanon - udført for at understøtte realiseringen af et Nyt Mellemøsten i kløerne

på eliten af amerikanske zionister - har kun tjent til at styrke folkets beslutsomhed om at rejse sig imod eskaleringen af den racistiske kolonialisme.

Palæstinensere og deres naboer har fortsat med at gå til modstand mod Apartheid- Israel og dets støtters planer. De af Vesten påtvungne valg forvandlede sig til en demokratisk stemme for befrielse og selvbestemmelse. Besættelsesmagtens og det internationale samfunds udsultningspolitik har betydet lidelser for tusinder af familier, og dog har det ikke ført til den borgerkrig, som de forventede.

Bønderne bliver ved med at finde måder at nå frem til deres jord og dyrke den. Landsbyerne fuldstændig omringet af muren og den zionistiske bosætter infrastruktur er stadig i live.

Besætterne har for nylig annonceret, at "konvergensplanen", som skulle have fuldført vores ghettoisering, for nærværende er umulig.

Palæstinenserne og arabernes udholdenhed har rystet besættelsesmagtens planer og verdens ledere.

Vi vil fortsætte

*Generation efter generation
Modige og udholdende
indtil befrielsen!*

Det er 5 år siden besættelsen startede med destruktionen af vores land for opbygning af muren

Det er 2 år siden den Internationale Domstol krævede muren fjernet

Vi opfordrer jer til at stå side om side med det palæstinensiske folk og deltage i den globale aktionsuge.

Folk i dusinvis af lande jorden over vil forene sig for fjerde gang om at:

- Vise solidaritet med den palæstinensiske kamp imod apartheid muren
- Udstille Israelsk kolonialisme, apartheid og besættelse
- Sætte en stopper for støtten til israelsk apartheid
- Styrke bevægelsen for at isolere apartheid Israel og organisere aktioner som svar på den palæstinensiske opfordring om boykot, afinvestering og sanktioner!

Indtil det palæstinensiske folk vinder deres land, frihed, lighed og selvbestemmelse!

Indtil murene falder! Indtil vore flygtninge vender tilbage til deres hjem!

*For danske aktiviteter:
Se www.boykotisrael.dk*

Kinesisk imperialisme søger udenlands

Kina har en billion dollar i valutaeserver – og finansierer den amerikanske økonomiske optur. Kinesisk kapital investeres nu ikke bare i regionen, men også i Europa og USA.

De kinesiske valutaeserver har passeret den svimlende sum af tusind milliarder (en billion) dollar, eller hen imod 6,5 billioner danske kroner. Reserverne fortsætter med at vokse med omkring 20 mia. dollar hver eneste måned.

Den voldsomme kinesiske akkumulation af valuta skyldes landets enorme eksportindtægter i kombination med en kunstig lav vekselkurs på kinesiske yuan, som bruges som et middel til at udvide eksporten yderligere.

De nordamerikanske forbrugere står for en formidabel andel af omsætningen af kinesiske varer. Omkring 70 procent af reserverne består af amerikanske dollar, noget som i praksis betyder, at Kina er 'hovedsponsoren', som finansierer USA's enorme udlandsgæld. Kina kan bruge reserverne til olie køb (olie prisfastsættes som bekendt i dollar), investere dem i USA, eller – hvad der skræmmer USA mest af alt – den kinesiske centralbank kan sælge ud af dollar i stort omfang og f.eks. veksle dem om til euro.

De formidable valutaeserver giver dermed Kina et mægtigt våben og en permanent joker i ærmet, som når som helst kan stoppe det amerikanske økonomiske opsving. En svækket dollar vil føre til kraftigt fald i børsværdien af amerikanske selskaber og vil tvinge Federal Reserve til at skrue renteniveauet i vejret og dermed bremse den indenlandske efterspørgsel og måske udløse det krak på det amerikanske bolig- og ejendomsmarked, som længe har været spået.

Indtil videre holder Kina igen, fordi et fald i amerikansk efterspørgsel efter kinesisk-producerede varer vil ramme Kina selv. Men truslen er latent og er et særdeles nyttigt våben for Kina at have i baghånden over for USA.

Kinesisk kapitaleksport

Efter i årevis at have været mål for anbringelse af amerikansk og europæisk overskudskapital, søger den kinesiske imperialisme nu for alvor udenlands med sine enorme dollarreserver efter store overskud på handelsbalancen. Skal landet blive af med sine dollar, må de bruges på olie eller investeres i USA. Kineserne ser nu deres snit til at placere dem strategisk. Også dette skræmmer den amerikanske imperialisme.

Reaktionerne i Washington var præget af angst og vrede, da det mægtige kinesiske olieselskab CNOOC lagde bud ind på olieselskabet Unocal's profitable gas- og oliesatsninger, som spænder fra den Mexicanske Golf til det Kaspiske Hav. Unocal har stor aktivitet i, hvad Kina betragter som dets interessesfære, blandt andet i Thailand, Myanmar/Burma, Filippinerne, Indonesien og Vietnam.

USA betragtede dette opkøbsforsøg fra CNOOC's side som mere end en rent økonomisk investering, som den kinesiske side ellers forsøger at fremstille det. CNOOC's bud lå halvanden milliard dollar højere end buddet fra den amerikanske olierival Chevron. Efter en henstilling fra den amerikanske kongres sikrede Bush, at Chevron løb af med sejren, og Unocal-Chevron fusioneredes i august 2005.

Det amerikanske postulat om de frie og uforstyrrede globale kapitalbevægelers velsignelse får en anden lyd, når USA ser sine strategiske interesser truet. Men på sigt lader den kinesiske ekspansionsiver sig ikke stoppe.

Kina har tidligere indgået strategiske aftaler med Iran. Kina har indgået end 30-årig olieleveranceaftale med Iran.

Som anden fase i dette projekt planlægges at bygge en næsten 400 km lang rørledning fra Iran til det nordlige Kaspiske Hav for at tilslutte den til langdistanceledningerne fra Kasakhstan til Xinjiang, hvilket skal kunne sikre Kina 10 millioner ton olie om året. Kinas Cherry Automobile Company har også etableret et produktionsanlæg i Iran med en årlig kapacitet på 30.000 køretøjer.

Også Europa mærker den kinesiske kapitaleksport og de kinesiske storkoncerners finansielle muskler. I juli 2005 købte Nanjing Automobile, Kinas ældste bilproducent, det britiske MG Rover. Den skarpeste konkurrent i budrunden var en anden kinesisk aktør, Shanghai Automotive Industry Corp., den største bilproducent i Kina. Begge selskaber er statsejede.

Revolusjon, Norge

Maj 93

udstiller

28. oktober – 19. november

**Å-Galleriet
Frederiksværk**

Hans Futtrups Sti 3
Krudtværksområdet,
Frederiksværk

Dagligt 12-17, undt. mandage
Gratis adgang

**5. november kl. 16 giver
Christian Sievert koncert**
Adgang 50 kr.

Fabrikken Danmark

Af Franz Krejbjerg

APKs 3. kongres Kongresdebat

Den traditionelle sværindustrivirksomhed har gennem årtier været på tilbage-tog, men alligevel er Danmark et gen-nemindustrialiseret land.

Næsten al varem fremstilling gennemgår en løbende forvandling til industriens produktionsmetode: fra den stadige indførelse af nye maskiner, produktion af enkeltdele i specialiserende fabriker og den menneskelige arbejdskraft som et nødvendigt onde til den næsten totale mekanisering.

Man ser tydelige tendenser i alle hjørner af samfundet.

Fødevarer er i alle led blevet fabriksfremstillet, fra de enkelte landbrugsbedrifter til slagterier, mejerier, frugt, brød, fisk, pålæg og færdigretter med meget lang holdbarhed. Byggebranchen har længe kendt til de fabriksfremstillede betonmoduler; nu er fabrikker med færdigfremstillede huse ved at være et reelt alternativ til at bygge husene op ude på pladsen. Lager, transport og detailhandel er vokset ind i hinanden, så maskiner holder styr på alle led, og arbejderens funktion, om hun står og plukker ting fra et lager eller sætter det op på hylden i Superbrugsen, er at stå ved samme samlebånd, bare fysisk adskilt, maskiner er slavepiskeren. De store supermarkedskæder som Dansk Supermarked og COOP er dybest set blevet en del af industriens samlebånd, fra råvaren bliver produceret over forarbejdning og transport til det endelige salgssted.

Samtidig er en anden tendens slået igennem, Supermarkedskæderne også

blevet producenter, eller har meget stærk indflydelse på og magt over den del af industrien der er afhængige af at sælge gennem detailkæderne.

Selv arbejde i medie/underholdnings- eller i sundhedssektoren har mange funktioner, hvor det minder om en fabrik, og hvor det er maskinerne bestemmer farten.

Hermed ikke sagt, at Danmark er et samfund, hvor alle er industriarbejdere. Men det er en kendsgerning, at den marxistiske formulering om, at kapitalen har en tendens til at forøge den industrielle befolkning, også er gældende for Danmark anno 2006.

”Udviklingen i udenrigshandelen kan opdeles i ændringer i mængder og priser. Kvantumindekset, som belyser mængdeudviklingen, har på

nær 2003 været konstant stigende for såvel import som eksport. I 2004 steg den importerede varemængde med 6,4 pct., og den eksporterede mængde steg med 3,2 pct.

Udviklingen i priserne – udtrykt ved enhedsværdiindekset – er ligeledes stigende for både importen og eksporten. Fra 2003 til 2004 steg priserne for importen med 1,1 pct.

og for eksporten med 1,5 pct.” (1)

Mange danske arbejdspladser er nedlagt i sværindustrien. Lindøværftet er et af de få store tilbage, mens stålvalseværket i Frederiksværk kun med nød og næppe overlevede konkursen i 2002 og nu igen giver overskud under nye ejere. Produktionen af andre typer af maskiner har vundet indpas i stedet, ikke mindst til elektronikbranchen.

I den øvrige industri er produktivitet konstant forøget – industriprodukter, maskiner og instrumenter, fødevarer m.v. Antallet af varer, der produceres, er generelt stigende, mens prisen på den enkelte vare er stagnerende. Profiten stiger kun en brøkdel af udviklingen i produktivitet. Også her genkender man de observationer, som marxismen udpegede ved den kapitalistiske produktion.

Nye opfindelser kommer bestandigt ind under den industrielle produktionsmetode og fortætter sig hurtigt til monopoler, f.eks. den danske vindmølleindustri. Banker og monopoler har fuld kontrol over produktionen.

”De ti største eksportmarkeder aftog i 2004 i alt 71 pct. af den samlede danske eksport, mens ti lande repræsenterede 73 pct. af importen. Tyskland, Sverige og Storbritannien har med en samlet andel af udenrigshandelen på omkring 40 pct. en særlig betydning for Danmarks handel med udlandet.” (1)

Danmarks økonomi er meget tæt forbundet med en relativt lille gruppe lande. Vores nabolande er langt de største samhandelspartnere, men Kina er kommet ind på top 10-listen over lande, der importeres fra. Og her er ikke mindst A.P. Møller-Mærsk-koncernens rolle som rederi og supermarkedskæde et afgørende bindeled. A.P. Møller-Mærsk er den største aktør i dansk økonomi, fra Lindøværftet til olieproduktionen. Dermed er dansk økonomi blevet meget følsom over for udviklingen i den internationale containerskibstrafik.

(1) Citater fra Danmarks statistik.

APKs hilsen til stiftelseskongressen for Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister)

Kære kammerater – genskabere af den spanske arbejderklasses fortropsparti!

Arbejderpartiet Kommunisterne hilser den store sejr, der er opnået, når de kommunistiske grupper i Spanien slår kræfterne sammen for at grundlægge et ægte kommunistisk arbejderklasseparti.

Stiftelsen af partiet indvarsler en ny fase af den spanske arbejderklasses og folkets kamp – og den lange og omhyggelige forberedelse af partistiftelsen gennem en årrække garanterer, at partiet fra dag 1 er parat til at løse sine store opgaver – at lede den spanske arbejderklasse og Spaniens folk frem mod virkelig social, national og politisk frigørelse, frem mod Republikken, mod Socialismen, mens det støtter sig på og viderefører den spanske arbejderklasses store revolutionære kamptraditioner gennem historien.

Skabelsen af jeres Parti er også en sejr for den internationale marxistisk-leninistiske, kommunistiske bevægelse, som forener sig i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og organisationer, hvor de spanske kammerater har været en stærk deltager.

Stiftelsen af partiet beviser tiltrækningskraften hos vores internationale bevægelse og vores sejrige videnskabelige teori, der baserer sig på Marx, Engels, Lenin og Stalins store lære.

Intet er mere nødvendigt eller vigtigere i arbejderne og folkenes kamp end deres Marxistisk-Leninistiske Parti. Hvor det ikke eksisterer, bliver fremtidsudsigterne tågede, sejrene i kampen bliver få, og revolutionens nederlag sikkert. Når Partiet eksisterer, bliver alting lysere, den revolutionære fremtid rykker nær!

I dag øger arbejderne og folkene over hele verden deres slag mod imperialistiske aggressioner, mod den globale neoliberale offensiv og genoplivningen og styrkelsen af reaktionens og fascismens sorte kræfter. Den imperialistiske aggressor Nr. 1 – den amerikanske imperialismen – har udfordret det interna-

tionale proletariat og folkene i dets bestræbelser på at opnå verdensherredømme – og den bliver mødt af arbejderne og folkenes stadig voksende anti-imperialistiske kamp. De heroiske væbnede befrielseskampe, som de irakiske, palæstinensiske, libanesiske, afghanske og andre folk fører, tilføjer de kriminelle imperialistiske aggressorer alvorlige slag og indvarsler deres nederlag.

Vi – marxist-leninisterne og arbejderne i Europa – bekæmper også den reaktionære og neoliberale Europæiske Union, som også aspirerer til at blive en imperialistisk supermagt, arvingen til det gamle imperialistiske og chauvinistiske Europa, ligesom vi også bekæmper vores lokale bourgeoisi, som for længe siden opgav forsvaret af den nationale suverænitæt for at få del i imperialismens udplyndringer.

En ny generation af unge kaster sig nu ind i kampene mod imperialismen og neoliberalisme. De forkaster kapitalisternes og reformisternes falske løfter om 'velfærd' og 'sociale fremskridt',

fordi de ser, at imperialismen betyder krig – krig udadtil og klassekrig indadtil – og de søger efter en anden fremtid end den rådne model, som den amerikanske imperialismen eller Den europæiske Union tilbyder.

Fremtiden er socialisme. Den er i dag kommet tættere på det spanske folk.

Tillykke og succes med jeres kongres!

Længe leve Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister), PCE(ml)!

Længe leve venskabet mellem vores Partier og folk!

Ære til marxismen-leninismen!

På vegne af Arbejderpartiet
Kommunisternes Centralkomité

Dorte Grenaa
Formand

København 19. oktober 2006

Socialismens mål er at vejlede verdens arbejdere og folkenes revolutionære kamp

Sluterklæring fra det 10. Internationale Seminar om 'Revolutionens problemer i Latinamerika'

Imere end femten år har imperialismen og det internationale bourgeoisie søgt at knuse folkenes forhåbninger om frigørelse. Med Berlin-murens fald proklamerede de en 'ny verdensordens' fødsel og udkårede kapitalismen som det højeste og endegyldige niveau af økonomisk og social udvikling, som menneskeheden kunne gøre sig forhåbning om.

Denne situation var imidlertid ikke et udtryk for socialismens fallit, men for fallitten for den kapitalisme, som var blevet genoprettet i de lande, der kaldte sig socialistiske. Den revolutionære bevægelse må drage sine konklusioner af denne proces for at undgå en gentagelse af denne degeneration.

Folkenes fremskridt og velfærd – blev det påstået – garanteres af den såkaldte tekniske og videnskabelige revolution, som ikke blot ville medføre forandringer i arbejdets organisation, men først og fremmest i karakteren af de sociale produktionsforhold. Det står imidlertid klart, at verdensøkonomien ikke kan overvinde de alvorlige problemer, som har trukket ud i årevis, og yderligere, at det kapitalistiske og imperialistiske systems krise forstærkes og berører alle samfundslivets sfærer.

De udviklingsmodeller, som præsenteres som eksempler til efterfølgelse, falder fra hinanden over for de uløselige modsigelser og arbejdernes og folkenes aktion, som sønderriver bourgeoisieiets økonomiske programmer.

Verden er en skueplads for store folkelige bevægelser, som rejser sig mod imperialismens krigspolitik, som sender besættelsesstyrker, hvorhen dets behov for ekspansion og verdensherredømme kræver det.

De europæiske arbejderes strejker,

revolterne i fattigkvartererne og blandt studenterne i Frankrig, indvandrerens kamp mod George Bushs xenofobiske politik i USA, som er uden fortilfælde, er eksempler på arbejdernes og ungdommens aktioner, som får det imperialistiske monster til at skælve til marven. I Irak vinder det irakiske folks kamp for national befrielse frem og giver besættelsesstyrkerne en forsmag på nederlagets støv, mens det palæstinensiske folk går til modstand mod den zionistiske militarisme. Latinamerika er en sydende vulkan, hvor den neoliberale politik har fået hårde slag, og hvor de amerikanske planer om at danne en regional økonomisk blok er tvunget på tilbagetog.

I alle disse aktioner genvinder arbejderklassen sin plads som den grundlæggende kraft i den revolutionære proces. Bønderne, de indianske og sorte folk og ungdommen spiller en fremtrædende rolle for deres kampvilje og massive deltagelse i kampen og modbeviser gennem deres handlinger det postulat, som søger at underordne arbejderklassens

aktion under 'nye sociale aktører', som skal være dukket frem. Proletariatet har aldrig, historisk og strategisk, mistet sin rolle som den revolutionære proces' fundamentale kraft.

De latinamerikanske folks kamp vokser i bredden, i intensitet og med hensyn til skærpelsen af kravene. Sammen med de specifikke krav flammer de anti-imperialistiske bannere, sammenvævet med ønsket om social forvandling.

Imperialismens bestræbelser på at få sat en stopper for væbnet kamp er mislykkedes, og det colombianske oprør yder modstand og bevæger sig mod magterobringeren. Ønsket om forvandling ses på gaderne, på landet, og også i valghandlingerne, og bevirker en ændring i de politiske forhold i regionen.

Arbejderne og folkene ikke alene stemmer imod neo-liberalisme, men håber at få afskaffet dette udbytningssystem, og ikke så få sektorer ser socialismen som alternativet. Af denne politiske atmosfære er fremstået demokratiske og progressive regeringer som Hugo Chavez' i Venezuela og Evo Morales' i Bolivia, som nærer folkenes tillid til muligheden af at vinde nye sejre og overlade dette uhyrlige system til historiens losseplads.

Vejen til socialisme fordrer en afgrænsning af holdningerne over for socialdemokratiske, reformistiske og opportunistiske forestillinger, som erklærer, at det er muligt at opbygge socialisme uden at afskaffe kapitalismen.

Trods den kendsgerning, at socialismens idé fortsat er ringe udviklet blandt vigtige sektorer af arbejdere og folkelige kræfter, er det vigtigste, at denne idé eksisterer, hvilket giver de revolutionære muligheden og ansvaret for at klargøre og bekræfte de grundlæggende principper, som vejleder den videnskabelige socialisme, den revolutionære socialisme, midt i opsvinget af den sociale kamp.

Socialisme som en økonomisk-samfundsmæssig styreform, som er kapitalismen overlegen, er sidstnævntes negation, og den fastslog denne kendsgerning, da den dækkede en tredjedel af verdens befolkning og tilfredsstillede deres grundlæggende velfærdsbehov.

Opbygningen af denne nye samfundstype modsvarer universelle lov-mæssigheder og omfatter en vedvarende social revolutioneringsproces.

I sit væsen er det arbejdernes samfund, som opstår på grundlag af socialisering af produktionsmidlerne og afskaffelsen af alle former for menneskets udbytning af mennesket, hvor arbejdet vil være kilden til fremskridt og velfærd for arbejderne og ikke til udbytning og kapitalakkumulation.

Isammenligning med den anarkistiske Iproduktion, som styres af monopoler-nes fri konkurrence, opbygger socialismen en planøkonomi under anførsel af den revolutionære regering og bakket op af styrken af de arbejdere, som deltager som den sociale forvandlings grundlæggende komponent, i et miljø af fuldt og ægte demokrati, proletariats diktatur, som garanterer opretholdelsen af arbejdermagten og bekæmper de tidligere udbytterklasser og faren for, at det gamle eller et nyt bourgeoisi tager magten for at genoprette kapitalismen.

Kun socialisme er i stand til i løbet af en proces at løse de modsigelser, som udbytningens regimer har udviklet, såsom klasse modsætningerne, modsætningerne mellem åndens og håndens arbejde, mellem land og by, modsætningerne mellem kønnene, mellem folk, nationer og nationaliteter.

Kun socialisme garanterer på afgørende måde den sociale og nationale frigørelses sejr, forsvaret massernes arbejde, liv og helbred og sikrer fuld frihed til folkene og suveræniteten og uafhængighed til landene.

Idet de baserer sig på alle kampformer, må arbejderklassen og folkene kræve magtens erobring for at etablere den revolutionære regering, som vil lede den socialistiske opbygning. Men kun anvendelsen af massernes revolutionære vold vil være i stand til at vælte udbytterklasserne fra magten.

Arbejderklassen er den fundamentale kraft i det sociale fremskridt. Dens naturlige allierede er de arbejden-de klasser i byerne og på landet, den oprørske og kæmpende ungdom. Vi arbejder med dem i forskellige fronter og organisationer, som opsamler kræfterne til revolutionen.

Uanfægtet af reformistiske og anti-kommunistiske skrøner er det historisk blevet bevist, at proletariatet ikke kan stå i spidsen for denne proces, hvis det ikke hæver sin organisering til det politiske niveau, hvis det ikke støtter sig på det revolutionære parti.

Det er en kendsgerning, at de revolutionære processer i hvert eneste land har og vil have sine særtræk og særlige former for at akkumulere de revolutionære kræfter og for socialismens opbygning, men revolutionens og socialismens grundlæggende principper og generelle love er uforanderlige og uomgængelige for alle lande.

Proletariatets sociale revolution er international i sit indhold og antager den form, som kræves af betingelserne i ethvert land. Vi kan ikke indskrænke vores aktion til vore landegrænser. Vores internationalistiske ånd kræver, at vi arbejder for de revolutionære kræfters enhed ikke bare på lokalt, men også på internationalt niveau. Skabelsen af en stor folkernes anti-imperialistiske front er vores opgave, der antager sine egne former i alle de kampe, som vi går ind i mod imperialismen og det internationale bourgeoisi.

Det 10. Internationale Seminar om Revolutionens Problemer i Latinamerika har været et vigtigt forum for at drøfte et tema af den største umiddelbare vigtighed for folkene, og vi har gjort dette ved at sammenfatte den praktiske handling, som vi – de revolutionære kræfter – har foretaget i denne periode, og også ved at studere fortidens erfaring, for at forhindre os i at lave mulige fejl.

Vi, partierne og organisationerne som deltager i dette seminar, har viet vores anstrengelser til, at socialismens idealer vejleder arbejdernes kamp i Latinamerika og i hele verden, og til at løse den opgave, som historien har pålagt os.

**Argentinas Revolutionære
Kommunistiske Parti**

**Brasiliens Revolutionære
Kommunistiske Parti**

**Chiles Kommunistiske Parti
– Proletarisk Aktion**

**Colombias Kommunistiske Parti (marxis-
ter-leninister)**

Folkets Befrielseshær i Colombia

**Colombias Nationale Befrielseshær
- Front for International Ledelse**

**Colombias Revolutionære Væbnede Styr-
ker – Folkets Hær**

**Den Dominikanske Republiks Kommunis-
tiske Arbejderparti**

**Bevægelsen for Uafhængighed, Enhed og
Forandring, Den Dominikanske Republik**

**Tysklands Marxistisk-Leninistiske Parti,
MLPD**

**Perus Demokratiske Bevægelse
National Værdighed**

**Tyrkiets Revolutionære
Kommunistiske Parti**

Freedom Road Socialist Organisation USA

Gayones – Venezuelas Proletariske Stemme

**Den Revolutionære Organisation
Utopia, Venezuela**

**Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kom-
munistiske Parti**

**Den Folkelige Demokratiske Bevægelse
MPD, Ecuador**

Ecuadors Revolutionære Ungdom

Ecuadors Arbejders Landsorganisation

**Enhedssammenslutningen for
Bøndernes Sociale Sikkerhed**

Ecuadors Folkefront

**De Universitetsstuderende Sammenslut-
ning, Ecuador**

**Sammenslutningen af
Kvinder for Forandring**

**Den revolutionære front – Venstre
på Universiteterne**

Lærernes Front, Ecuador

Åbent brev til Dansk Folkepartis Ungdom

Kunstnergruppen *Defending denmark* har gennem videooptagelserne af DFU's systematiske racistiske og blasfemiske anti-muslimske hetz på denne organisations skatteyderbetalte sommerlejr i år pådraget sig højrefløjens had. Den svarer her i et åbent brev på 'truslen' om sagsanlæg

Kære Dansk Folkepartis Ungdom

Lad os få nogle ting på det rene.

Hvis man filmer en gruppe personer der opfører sig ordentligt, vil man få optagelser af dette. Filmer man derimod en gruppe personer, der opfører sig intolerant og spottende, er det det man vil få på sin film.

Defending denmark har dokumenteret Dansk Folkepartis Ungdom's (DFU) sommermøde den 5. august 2006. Det

er vores ansvar. Ligesom det er vores ret og pligt som en demokratisk organisation, at dokumentere hvad der foregår i Danmark.

DFU er en politisk organisation. Det er jeres ansvar. Så længe DFU ønsker at vedholde sig denne titel, skal og må I forvente at folk dokumenter hvad I laver. Den dag vi i Danmark holder op med dokumentere hvad der går for sig i det politiske landskab, har vi et stort problem. Og vi har allerede dette problem i dag, hvis sagen om jeres valg af underholdning på det omtalte møde, kommer til at handle om dokumentation.

For sagen om DFU's opførsel, drejer sig netop om opførsel. Om handlemåder. Et politisk parti skal dømmes efter hvad dette parti gør, og det er simpelthen ikke sandfærdigt at fremstille DFU som del af et bredt dansk midterparti, hvis man bag lukkede døre morer sig med at krænke mennesker pga.

deres religiøse og kulturelle baggrund. Det er jeres valg at I gør dette, men det er også jeres ansvar at stå ved det.

Når DFU holder et politisk sommermøde, er det ikke en privat fest. Private fester er ikke betalt af offentlige midler, og det var jeres sommermøde. Det er jeres ansvar, hvordan I forvalter disse midler. Og det er vores ansvar at dokumentere hvordan dette går for sig.

Ytringsfriheden vejer tungere end noget andet i denne sag. Det danske demokrati bygger på denne ytringsfrihed, og alle der angriber kunstnere og journalister skader vores demokrati.

DFU skal derfor være velkomne til at lægge sag an mod os. Defending denmark udøver blot vores demokratiske ærinde, og vi er overbeviste om at en retssag vil kunne bringe tiltrængt fokus på brugen af den danske ytringsfrihed.

Vi ser frem til jeres sagsanlæg.

Med venlig hilsen,
Defending Denmark

Stormøde Budskab fra Græsrodderne

Budskab fra græsrodderne holder stormøde for aktivister i København **torsdag den 16. november kl. 19** i Kapelvejens medborgerhus
Kapelvej 44, lokale 209, Kbh N

Følg med under aktiviteter på www.budskabfragræsrodderne.dk

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14-17.00

Orkestret

*skulle først dirigeres af Anders
og derefter Helle, og da det hele
var overstået udtalte orkesterlederen
- at have de 2 ved rorpinden svarede til
at lade en uerfaren være pilot på en jumbojet,
som slutteligt skulle lande sikkert
i Kastrup Lufthavn
uden fare for passagerer eller besætning*

NB

Retssikkerheden trædes under fode

Åbent brev til rigsadvokat Henning Fode

Af Patrick Mac Manus, talsperson for Foreningen Oprør

Gennem rigsadvokatens pressemeddelelse af 11. oktober 2006 er jeg blevet bekendt med, at der rejses tiltale mod ”en talsmand for Foreningen Oprør for at have medvirket til at indsamle og yde økonomisk støtte til grupper, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger, samt at have forsøgt at indsamle midler med henblik på at yde økonomisk støtte til sådanne grupper, jf. straffelovens § 114 a, nr. 1 og nr. 2 (nu straffelovens § 114 b, nr. 1 og nr. 2)”. De grupper, der henvises til, er PFLP i Palæstina og FARC i Colombia.

Rigsadvokaten synes mere opsat på at informere pressen om tiltalen end at informere den unavngivne talsperson. Det forekommer utilstedeligt, at rigsadvokaten foretrækker den politiske signalværdi, der ligger i udsendelsen af en

pressemeddelelse, frem for at ville begrunde tiltalen med et offentligt tilgængeligt anklageskrift, der er stilet til den berørte part.

Hvis et sådant anklageskrift foreligger, anmoder jeg om, at det snarest muligt fremsendes. Offentligheden bør have størst mulig indblik i den tolkning af gældende terrorlovgivning og af internationale konfliktforhold, der ligger til grund for tiltalen. Vedtagelsen af straffelovens § 114 i 2002, som tiltalen henholder sig til, blev mødt med omfattende politisk og juridisk indsigelse, ikke mindst fra Advokatrådet, Foreningen af Beskikkede Advokater, Center for Menneskerettigheder samt af dommerforeningen. Denne politiske og juridiske diskussion er fortsat nødvendig. Den ville blive yderligere ansporet af et

anklageskrift mod Foreningen Oprør, som af samme grund må hilses velkommen.

Til rigsadvokatens orientering skal oplyses, at Foreningen Oprør i november har indkaldt til en international konference om terrorlovgivning, politiske rettigheder og international konflikt. Hermed håber vi at kunne bidrage til belysning af det fejlspor, som den såkaldte ’krig mod terror’ og ’terroristerne’ udgør i forhold til bæredygtig social og politisk forandring i verden. Ikke mindst i Colombia og Palæstina, hvor folkelige modstandsorganisationer som PFLP og FARC søger at tilvejebringe en sådan tiltrængt omformning af de politiske og sociale forhold.

International Københavner-Konference

Om anti-terrorisme-lovgivning, politiske rettigheder og international solidaritet

Lørdag den 18. november 2006 kl. 10.00-17.00

Sted: Peter Ipsens Allé 27, 2400 København NV

Arrangør: Den danske forening ”Oprør”, der inviterer jer til at deltage og medvirke.

9.30-10.00: Indskrivning

10.00-13.00: EU på vej til politistaten

”Krigen mod terrors” legale, politiske og sociale aspekter

Panel: Medlem af Europaparlamentet Ole Krarup, GUE/NGL; Jan Fermon, Progressive Lærers Netværk (Belgien); Desmond Fernandes, Kampagnen Mod Kriminalisering af Samfundet (CAM-PACC/UK).

Frokost

14.00 Vidner: Colombia, Palæstina, Resistance, ”terrorister” og den ”globale krig mod terror”

14.30-16.00 Workshops:

Mellemøsten-erfaringer og ”krigen mod terror” med bl.a. Salah Salah,

den palæstinensiske nationalforsamling/Den Palæstinensiske Flygtninge-Komité, samt International Platform Mod Isolation (IPAI, Tyrkiet).

Latinamerikanske erfaringer og ”krigen mod terror” med bl.a. Cesar Jérez, Asociación Campesina del Valle de Rio Cimitarra (ACVC, Colombia).

Politiske bevægelser, borgerrettighedsinitiativer, samfundsmæssige og politiske rettigheder i EU med bl.a. Benny Christensen (Demokratiupropet, Sverige).

17.00-18.00: Plenum med rapportering fra workshops

19.00-22.00: Social begivenhed

Den følgende dag, den 19. november 2006, vil der være en lukket session i seminariet for at diskutere solidaritetsbevægelsernes opgaver med at udfordre den ”globale krig mod terror” og med udviklingen af effektive kampagner og støtte-netværk.

Dokumenter og konferencepapirer, som man måtte ønske at præsentere på konferencen, skal sendes til: Foreningen Oprør, Kulturhus Blaagaarden, Blaagaards Plads 3, 2200 København N
Eller til opror@linuxmail.org for offentliggørelse på vores hjemmeside www.opror.net.

30 timers arbejde contra stress

Danskerne er ramt af stress. Det er jo overhovedet ingen nyhed. Det interessante er, hvilke konklusioner man når frem til i den forbindelse; men lad os starte med en ny undersøgelse, der netop er offentliggjort.

Stressklinikken *Corporate Care* – hvilket navn, man kan ligefrem føle omsorgen – har begået en undersøgelse baseret på 2.500 patientforløb med det formål at afdække stressfaktorernes baggrund. Det lyder jo fornuft: Find roden til ondet, og du kender din fjende, hvoraf du kan definere midlerne, redskaberne eller våbnene imod fjenden.

Der er god grund til at tage stress alvorligt:

- Mindst en million danskere lider af stress
- 70 pct. af alle kvinder og 50 pct. af alle mænd mellem 24 og 44 år er ramt af stress
- Lidelsen anslås at koste samfundet op mod 10 mia. kr. i behandling og sygefravær
- WHO vurderer, at stress bliver verdens mest udbredte lidelse i 2020

Ifølge undersøgelsen skyldes stress først og fremmest én faktor:

- *Det er os selv, der er problemet. Vi vil så gerne rejse på 1.klasse i alle livets forhold; men det vi simpelthen ikke råd til rent fysisk. Når man prøver at passe et krævende job, indrette det perfekte hjem, hente børnene tidligt og gå på restaurant med partneren på en gang, er det, at det går galt,* udtaler Kim Steen Nielsen, direktør i *Corporate Care*.

Med sin skarpe analytiske evner, når han også frem til redskabet til at bekæmpe stress, når symptomerne har vist sig:

- *Man er nødt til at indse, at man ikke kan få det hele og så vælge, hvad der er vigtigst. Der er en balance for, hvor meget vi kan klare, og hvis man ikke indser det med det samme, bliver man med sikkerhed tvunget til det senere.*

Jens Tonboe, professor i sociologi på

Lad direktøren for Corporate Care, beskæftigelsesministeren og LO-formanden leve af hver deres avisrute i et par måneder – og lad os så høre deres opfattelse af stress

Faglig kommentar

Aalborg Universitet, har fuldstændig enig med undersøgelsens konklusioner, og trækker tingene op på et overordnet samfundsmæssigt plan:

- *Vi er blevet opdraget til at være karrieremennesker. Vi har mere end vores forældre, og vi vil have mere endnu, fordi vi hele tiden har fået at vide, at vi skal gå efter at gøre alt så godt, som vi overhovedet kan.*

Så meget uvidenskabeligt vås om så vigtige problemer: *Det er "vores" egen skyld. "Vi" lader os trække ved næsen for at opnå status og det perfekte liv.*

Masser af kontanthjælpsmodtagere har stress over en manglende sammenhæng i deres tilværelse, frustrationer over deres børns og egen overlevelse. Start-hjælpen ligger for manges vedkommende under FN's fattigdomsgrænse. Hvor mange kontanthjælps og dagpengemodtagere har deltaget i et "patientforløb" hos *Corporate Care*?

Den form for stress er tydeligvis ikke afspejlet i omsorgsfabrikken klienter.

Den forøgede fleksibilitet i arbejdstiden, som forbundsledelserne gennem de sidste tyve år har sneget ind i overenskomsterne, er oplagt ikke arbejdernes "kop te"; men som arbejder er man underlagt aftalerne uanset det rådne uindhold.

Fakta er, at arbejdstiden gennem de sidste to år er forlænget med 3-4 dage. På et år er den gennemsnitlige arbejdsuge forøget med en time. Antallet af arbejdstimer er steget med 2,2 timer, mens beskæftigelsen kun er steget med 1,6 pct. i samme periode.

Her handler det ikke om, at arbejderne trygler arbejdsgiveren om at få lov til at tage overarbejde for at kunne opnå *det perfekte liv og status*. Det handler om, at arbejdsgiveren har midler til at tvinge arbejdskraften ud i så mange overtimer, at nedslidningen og stressen nedbryder arbejderens legeme og psyke.

Stress skal og kan ikke individualiseres! Stress skal og kan ikke gøres samfundsmæssigt ved at teoretisere over opdragelse, dogmer og løftede pegefingre.

Stress er for langt de flestes vedkommende en benhård realitet, der er knyttet til forholdene på fabriksgulvet, stilladset, institutionen eller bistandskontoret, der kombineret med krav om stillingtagen til dynger af informationer, reklamer med meget, meget mere.

Lad direktøren for *Corporate Care*, beskæftigelsesministeren og LO-formanden leve af hver deres avisrute i et par måneder – og lad os så høre deres opfattelse af stress.

Vi nærmer os en afgørende og for alle andre områder indflydelsesrig overenskomstindgåelse. Det handler om industriens overenskomstfornyelse til det kommende forår. Fagbevægelsen har meldt klart ud: Der er ikke "plads" til en arbejdstidsnedsættelse. Der mangler jo arbejdskraft, hvilket enhver idiot kan se på "flaskehalsproblemerne".

Derved lader arbejderbevægelsens ledere OGSÅ hånt om stressfaktorerne hos såvel de udstødte som hos de arbejdende.